

วษ ๖ ๗๔๘๗

๕๑๗๒

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชน ในการลงคะแนน

เลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย

อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

นงกรณ์ย์ ตันเคน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

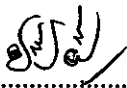
พ.ศ. ๒๕๕๘

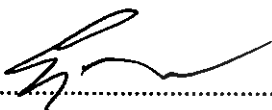
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวนงรักษ์ ต้นเคน แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

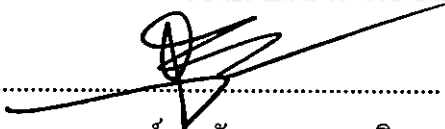
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

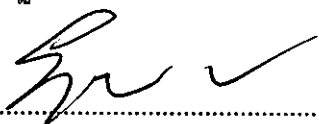

..... กรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ดร.ชาติชัย อุดมกิจมงคล) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรวิวัฒน์ ศรีประเสริฐ) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

..... (รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

..... (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนธิ ดีเมืองซ้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
04 ธ.ค. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ผู้วิจัย : นางศรัทษ์ คั่นเคน

ปริญญา : รม.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร.ยุภาพร ยูภาศ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รศ.ดร.พรปวีณ์ ศรีประเสริฐ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ผศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รวมถึงข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยถือเกณฑ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ตั้งวันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไปจำนวนทั้งสิ้น 383 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบ สอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ถดถอย พหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linere Regression Analysis) แบบ Stepwise โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจในเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่

ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านนโยบายของผู้สมัคร และด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ และคุณลักษณะของผู้สมัคร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน เพศ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน นโยบายของผู้สมัคร และวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 13.90 ($R^2=0.139, F=9.142$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม แยกเป็นรายด้านที่มีค่าความถี่สูงสุด ดังนี้ นโยบายของผู้สมัครจะต้องเป็นนโยบายที่สามารถนำมาปฏิบัติได้จริงให้เห็นผลเป็นนโยบายที่เมื่อนำมาปฏิบัติแล้วประชาชนในตำบลได้รับประโยชน์และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ทำให้ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข

TITLE : Factor that influence the decision to vote a Chief Executive of kham.
Sub district Administration Organization in Muang District Nakhon Phanom
Province

AUTHOR : Nongluck Tonkhe **DEGREE :** M.P.A. (Public administration)

ADVISORS : Assoc. Prof. Dr.Yupapom Yupas Major Advisor

Assoc. Prof. Dr.Pronpave Sriprasert Co-advisor

Asst. Prof. Dr.Sanya Kenaphoom Co-advisor

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

The objectives of the study were: to study the reason level for decision and the factors that influence the people decision for vote the Chief Executive of Subdistrict Administration Organization in Muang District Nakhon Phanom Province included the suggestion about CE of Subdistrict Administration Organization selection in area of Khamtoei Subdistrict Administration Organization. By holding the 383 voters aged 18 years of age or older as of January 1, 2015 selected by simple random sampling. The instruments were composed of questionnaires 5-level rating scale with the reliability of the questionnaire was .90. The statistics used to analyze data were Frequency, percentage, mean, standard deviation and Multiple Linere regression analysis .05 level of significance

The results are as follow:

1. Factors that influence the decision to vote a Chief Executive of Khamtoei. Subdistrict Administration Organization in Muang District Nakhon Phanom Province in high level by considering found that the terms of features, the most one of the candidates. a high level in two aspects: the policy of the candidate and how to find the voice of the candidate.

2. Factors influencing the decision of Chief Executive of Khamtoei. Subdistrict Administration Organization in Muang District Nakhon Phanom Province included age, occupation, income, and attributes of the candidate. The level of statistical significance level of .05. The gender, education, candidates relationships, time in the village, policies, and how a candidate's campaign were not influenced to the decision of the Chief Executive of Khamtoei. Subdistrict Administration Organization in Muang District Nakhon Phanom Province The level of statistical significance 13.90 ($R^2 = 0.139$, $F = 9.142$)

3. Suggestions on the factors influenced the decision to vote for Chief Executive of Khamtoei. Subdistrict Administration Organization in Muang District Nakhon Phanom Province classified by the highest frequency follows: the possible policy of the candidate required from the people in the district and common needed and make them happy and have well-being

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ประสบผลสำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วงศ์พัฒนา ศรีประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัณญา เคนาภูมิ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ขอขอบคุณ ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ โกศลกิติอัมพร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ ในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณผู้ใหญ่บ้านทั้ง 18 หมู่บ้าน ในเขตพื้นที่ตำบลคำเตย ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ทำให้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบ

ขอขอบคุณ สิบตำรวจโท สมศักดิ์ เลิศสงคราม ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ โกวิท ยอดมงคล วุฒิจารย์ศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนม และ นายบุญเยี่ยม ยศเรืองศักดิ์ วุฒิจารย์ศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา) อาจารย์ ประจำสาขาวิชาไฟฟ้า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนม ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญและตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ความสำเร็จที่เกิดขึ้นด้วยการสนับสนุนและการให้กำลังใจอย่างสูงยิ่งของ คุณสิทธิชัย ตันเคน และครอบครัวของผู้วิจัย ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์ ศูนย์นครพนม รุ่นที่ 12 ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์จนประสบผลสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณของบูรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาทุกท่าน สมาชิกครอบครัวผู้วิจัย ที่มีส่วนสำคัญยิ่งในการสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จ และได้ทำประโยชน์ให้กับสังคมต่อไป

นงศรัภย์ ตันเคน

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	๗
ABSTRACT	๘
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญ	๙
สารบัญตาราง	๑๑
สารบัญแผนภาพ	๑๑
สารบัญตารางภาคผนวก	๑๑
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
ขอบเขตด้านตัวแปร	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
องค์ความรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง	19
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	24
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	29
บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
กรอบแนวคิดการวิจัย	53

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	55
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
สัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	80
วัตถุประสงค์การวิจัย	80
สมมติฐานการวิจัย	80
สรุปผลการวิจัย	81
อภิปรายผล	85
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	95
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	101
ภาคผนวก ค ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม	104
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	106
ประวัติผู้วิจัย	112

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1	จำนวนประชากรตำบลคำเตย	38
2	จำนวนประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้ง	39
3	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	56
4	ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	63
5	ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือก นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน	66
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือก นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง นครพนม จังหวัดนครพนม รายข้อ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร	66
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายก องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนมจังหวัดนครพนม รายข้อ ด้านนโยบายของผู้สมัคร	67
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายก องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม รายข้อ ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร	68
10	แสดงการกำหนดตัวแปรNorminal/Ordinal Scale เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy) และรหัสตัวแปร	69
11	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficients) ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในรูปของเมตริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation	69

12	ลำดับตัวแปรพยากรณ์ของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปร stepwise Multiple linear regression	69
13	จำนวนความถี่ของข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม	71
14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองกิจการบริหารส่วนตำบล ขององคกิจการบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนมรายชื่อ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร	72
15	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนมรายชื่อ ด้านนโยบายของผู้สมัคร	73
16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนมรายชื่อ ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร	73
17	แสดงการกำหนดตัวแปร Norminal/Ordinal Scale เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy) และรหัสตัวแปร	75
18	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficients) ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในรูปของเมตริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation matrix)	76
19	ลำดับตัวแปรพยากรณ์ของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปร stepwise Multiple linear regression	77
20	จำนวนความถี่ของข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม	79

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล	13
2 กรอบแนวคิดการวิจัย	54

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่

หน้า

- 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 102
- 2 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
การวิจัยโดยวิธีการหาค่า IOC 105

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา 78 (3) กำหนดหลักการไว้ ดังนี้ “รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณสุขปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่น ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น”

องค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า “อบต.” ถือเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นหรือหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอีกหนึ่งในรูปแบบ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแบ่งการปกครองประเทศ ออกเป็น 3 ระดับ กล่าวคือ 1) การบริหารราชการส่วนกลาง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม 2) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัดและอำเภอ 3) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาลและ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา

อบต. มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ อบต. ซึ่งมีโครงสร้างการบริหารงาน ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม กล่าวคือตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ. 2537 และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 กำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก, การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ

รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล, ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ, ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ, คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น, ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายและอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการให้บริการด้านสาธารณะต่าง ๆ ให้กับประชาชน ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน อาจกล่าวได้ว่า อบต. มีหน้าที่ในการดูแลประชาชนตั้งแต่เกิดจนเสียชีวิต กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่มีการตั้งครรภ์และคลอดทารกออกมา อบต. มีหน้าที่ในการส่งเสริมสุขภาพของมารดา โดยการให้คำแนะนำ สร้างความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะเรื่อง โภชนาการของทารกและมารดา พอดีทารกเจริญเติบโตขึ้นมาอายุ 3 ปีขึ้นไป ก็ต้องส่งเด็กเหล่านั้น เข้าไปเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือโรงเรียนอนุบาล ซึ่งเป็นหน่วยงาน ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. เพื่อพัฒนาทักษะในด้านเรียนรู้ อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ปัจจุบัน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ที่มีศักยภาพ มีงบประมาณเพียงพอ ได้มีจัดตั้ง โรงเรียนหรือสถานศึกษาขึ้นเองโดยจัดกิจกรรมการเรียนสอนให้กับประชาชน ตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษาไปจนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อพัฒนาด้านการศึกษาให้กับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ

ดังนั้น การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการคัดเลือกผู้แทนของประชาชน เข้าไปทำหน้าที่ในการบริหารราชการ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งหากได้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่มีคุณธรรมไม่มีความรู้ความสามารถ ไม่ได้เข้ามาเพื่อทำหน้าที่ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้ประชาชนแล้วก็จะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่และความผาสุกของประชาชนได้

ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 284 ประกอบกับพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2554 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือนายก อบต. ให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน โดยวิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ซึ่งใน

การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ครั้งที่ผ่านมา เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2556 ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 8,679 คน มาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน 6,313 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด (คู่มือคณะกรรมการเลือกตั้งประจำ อบต. คำเตย : 2556)จากการเลือกตั้งดังกล่าว พบว่า อดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย ซึ่งเคยแพ้การเลือกตั้งให้กับผู้สมัครหน้าใหม่เมื่อ 4 ปี ที่ผ่านมา กลับมาชนะการเลือกตั้งอีกครั้ง

จากสถานการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานในเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนมจึงสนใจศึกษาระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพื่อนำผลการวิจัยเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผน พัฒนา ปรับปรุงระบบการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คุณลักษณะของผู้สมัคร นโยบายของผู้สมัคร และวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านคุณลักษณะของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ด้านนโยบายของผู้สมัคร ด้านการหาเสียงของผู้สมัคร ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์กรอบแนวคิดของแอนโทนี ดาวน์ (Anthony Downs) ที่กล่าวว่าความสำคัญศรีตรองของผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงที่มีต่อการบริหารการเลือกตั้ง นโยบายพรรคและสภาของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ดาวน์ (Downs. 2002 : 147 อ้างถึงในอภิสิทธิ์ กุลธวัชศิริ. 2534 : 13) มาใช้เป็นขอบเขตในการศึกษาด้านเนื้อหา

1.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยถือเกณฑ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ณ วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไปจำนวน 18 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 8,679 คน (คู่มือคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำอบต.คำเตย : 2556)

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารุ่นนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยถือเกณฑ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไปจำนวน ทั้งสิ้น 383 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายก

องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตยอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2556
ได้แก่

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายก
องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ความสัมพันธ์กับ
ผู้สมัคร รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน

1.2 คุณลักษณะของผู้สมัครเลือกตั้ง

1.3 นโยบายของผู้สมัครเลือกตั้ง

1.4 วิธีการหาเสียงของผู้สมัคร

2. ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึงหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามที่
กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552

2. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

3. ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หมายถึง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2554 ซึ่งมีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัด
นครพนม

4. การเลือกตั้ง หมายถึง การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2556

5. การตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง การได้ลงคะแนนเสียง
เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตยที่ผ่านมา มีครั้งที่มีการเลือกตั้งนายกองค์การ
บริหารส่วนตำบลใน วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2556 โดยมีตัวเลือก 2 ตัว คือเลือกคนที่ได้เป็นนายก
ปัจจุบันและเลือกคนอื่น

6. ผู้สมัครรับการเลือกตั้ง หมายถึง ผู้สมัครรับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2556

7. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สมัครเลือกตั้ง ปัจจัยด้านนโยบายของผู้สมัครเลือกตั้ง และปัจจัยด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้งดังนี้

7.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร รายได้ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน

7.2 คุณลักษณะของผู้สมัครเลือกตั้ง หมายถึง มีความรู้ความสามารถ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเสียสละชอบช่วยเหลืองานส่วนร่วม เป็นคนตำบลคำเตยโดยกำเนิด มีประสบการณ์การทำงาน มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคมมีมนุษยสัมพันธ์ดีและฐานะทางเศรษฐกิจดี

7.3 นโยบายของผู้สมัครเลือกตั้ง หมายถึง นโยบายสามารถปฏิบัติได้จริงนโยบายตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชน นโยบายสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ อบต. และนโยบายมุ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับส่วนรวม นโยบายมีความชัดเจนเข้าใจง่าย นโยบายมีความแปลกใหม่

7.4 วิธีการหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้ง หมายถึง การเดินหาเสียงปราศรัยใบปลิวรถโฆษณาบัตรแนะนำตัววิทยุหวัคะแนนแนะนำชื่อเสียง แจกสิ่งของ หรือให้ผลประโยชน์อย่างอื่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนมได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับเสนอแนะแก่บุคคลทั่วไป หน่วยงานของรัฐ เอกชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา ส่งเสริม สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน อันนำไปสู่การพัฒนาการเลือกตั้งให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ ยุติธรรมตามครรลองของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางและสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

1. องค์ความรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง
4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
5. บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

องค์ความรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

1. ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 ได้วิวัฒนาการเรื่อยมาดังนี้

(บุญเสริม นาคสาร. 2543 : 42-47 ; อ่างใน สันติ กิตติสิมานนท์ และคณะ. 2548 : 8-11) ได้สรุปการปกครองระดับตำบลว่าในปี พ.ศ. 2498 ฯพณฯจอมพล ป.พิบูลสงครามซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้เดินทางไปต่างประเทศทั้งอเมริกาและยุโรป ได้เห็นว่าราษฎรในท้องถิ่นเขามีการประชุมปรึกษาหารือในการที่จะพัฒนาพื้นที่ของตนซึ่งผิดกับประเทศไทยประชาชนในชนบทไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองเลยจึงได้สั่งการให้กระทรวงมหาดไทยจัดตั้งสภาตำบลขึ้นทั่วประเทศภายใน 3 เดือนกระทรวงมหาดไทย จึงได้มีคำสั่งที่ 222/2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2499 จัดระเบียบสภาตำบลขึ้นและได้ประกาศตั้งสภาตำบลขึ้นทั่วประเทศ จำนวน 4,000 กว่าแห่งและ

ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลก็ได้ตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2499 ขึ้นด้วยเพื่อจัดตั้งตำบลที่เป็นชุมชนขนาดใหญ่ขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรนิติบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง โดยมีกำหนดเป็นประธานนับว่าเป็นการจัดตั้งองค์กรนิติบุคคลในระดับตำบลเพื่อให้ประชาชนได้เรียนรู้และฝึกฝนปฏิบัติประชาธิปไตยทั้งประเทศขึ้นเป็นครั้งแรก

กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทยได้สรุปเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ไว้ดังนี้ การบริหารและการปกครองท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประสบปัญหาความไม่พร้อมในด้านต่าง ๆ หลายประการทั้งในรายได้และบุคลากรเนื่องจากท้องถิ่นไม่มีฐานภาษีและเก็บภาษีบำรุงท้องที่ได้น้อยอีกทั้งบุคลากรส่วนใหญ่ไม่มีขีดความสามารถในการบริหารงานจำกัดเช่นจัดทำงบประมาณไม่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลจึงถูกยกเลิกในเวลาต่อมาโดยประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515

นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาประเทศไทยก็ไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับตำบล จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2535 เมื่อรัฐบาลภายใต้การนำของนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายด้านการเมืองการปกครองที่จะส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคลเพื่อให้มีความคล่องตัวและร่วมกันแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งที่ 802 / 2535 ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2535 และคำสั่งที่ 816 / 2535 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2535 แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อศึกษาปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่นและในเวลาต่อมารัฐบาลได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 262 / 2535 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2535 คณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่นเพื่อทำการศึกษาและพิจารณา ปรับปรุงสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 พบว่า สภาตำบลได้จัดตั้งมาเป็นระยะเวลา 20 ปีไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลทำให้ไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพขาดความคล่องตัวในการบริหารงานสมควรปรับปรุงฐานะของสภาตำบลและการบริหารงานของสภาตำบลเสียใหม่ให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชน ได้มากยิ่งขึ้นรวมทั้งให้มีการยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็น “องค์การบริหารส่วนตำบล” ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกาเล่ม 111 ตอนที่ 53 ก ลงวันที่ 2 ธันวาคม 2537 โดยมีผลใช้บังคับเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา พันกำหนดไปแล้ว 90 วันทำให้ในเวลาต่อมาได้มีการยกเลิกสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326

ทั้งหมดทั่วประเทศอีกครั้งหนึ่งในบรรดาคณะกรรมการสภาตำบลที่มีอยู่ก่อนกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระของประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 และให้กระทรวงมหาดไทยยกฐานะสภาตำบลดังกล่าวขึ้นเป็นสภาตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลกรณีสภาตำบลใดที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท กระทรวงมหาดไทยจะทำการยกฐานะสภาตำบลนั้น ขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลภายใน 90 วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดังนั้นจึงได้ยกฐานะสภาตำบล 617 แห่งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นระดับล่างสุดและถ้าสภาตำบลใดมีรายได้เข้าเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ตามมาตรา 40 ก็จะต้องยกฐานะสภาตำบลนั้นขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งจะทำให้สภาตำบลมีจำนวนลดลงทุกปี พ.ศ. 2537 - 2544 รัฐบาลชุดเดิมที่มีนายชวน หลีกภัยเป็นนายกรัฐมนตรีได้เสนอออกพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นมาทำให้สภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 มีฐานะเป็นนิติบุคคลและหากสภาตำบลใดรายได้เฉลี่ย 3 ปีย้อนหลังตั้งแต่ 150,000 บาทขึ้นไป ก็ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยมีพื้นที่เช่นเดียวกับพื้นที่ของตำบลตามกฎหมายลักษณะการปกครองท้องที่แต่ไม่รวมพื้นที่ในเขตเทศบาลสุขาภิบาลและเมืองพัทยา (แต่ทับซ้อนกับพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดได้)

ครั้งที่ 1 (2538) จำนวน 617 แห่ง (ลงประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 112 ตอนพิเศษ 6 ง ลงวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2538) มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2538

ครั้งที่ 2 จำนวน 2,143 แห่ง (ลงประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 113 ตอนพิเศษ 9 ง ลงวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2539) มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2539

ครั้งที่ 3 จำนวน 3,637 แห่งผลบังคับประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 113 ตอนพิเศษ 52 ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2539) มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540

ครั้งที่ 4 จำนวน 350 แห่ง (ลงประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม 1136 ตอนพิเศษ 82 ง ลงวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2542) มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2542

ซึ่งในปัจจุบันมีองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนทั้งสิ้น 5,765 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2554 จาก ส่วนวิจัยแลพัฒนาาระบบรูปแบบและโครงสร้าง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

2. บทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 283 กำหนดไว้ว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารการจัดบริการสาธารณะการบริหาร งานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย” (สุพล สุขศรีมั่งมี และคณะ. 2550 : 111) นอกจากนี้แล้วองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ตามระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ

พระราชบัญญัติสภาพตำบล และองค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ. 2537 และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 กำหนดหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

มาตรา 67 มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
7. คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี

ของท้องถิ่น

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

มาตรา 68 มีหน้าที่อาจจะทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

สวนสาธารณะ

5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 กำหนดให้องค์การบริหาร
ส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของ
ประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบกและทางระบายน้ำ
3. การจัดให้มีและควบคุมตลาดท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
4. การสาธารณสุขูปโภคและก่อสร้างอื่น ๆ
5. การสาธารณสุขูปการ
6. การส่งเสริม การฝึก การพัฒนาอาชีพ
7. การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน
8. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. การจัดการการศึกษา
10. การสังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชราและ

ผู้ช่วยโอกาส

11. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม

อันดีของท้องถิ่น

12. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
13. การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
14. การส่งเสริมการกีฬา
15. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของ

ประชาชน

16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
17. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
18. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
19. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล
20. การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
21. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
22. การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
23. การรักษาความปลอดภัยความเป็นระเบียบเรียบร้อยและอนามัยโรง

มหรสพและสาธารณสถานอื่น ๆ

24. การจัดการ การบำรุงรักษาและการรักษาประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

25. การผังเมือง

26. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร

27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ

28. การควบคุมอาคาร

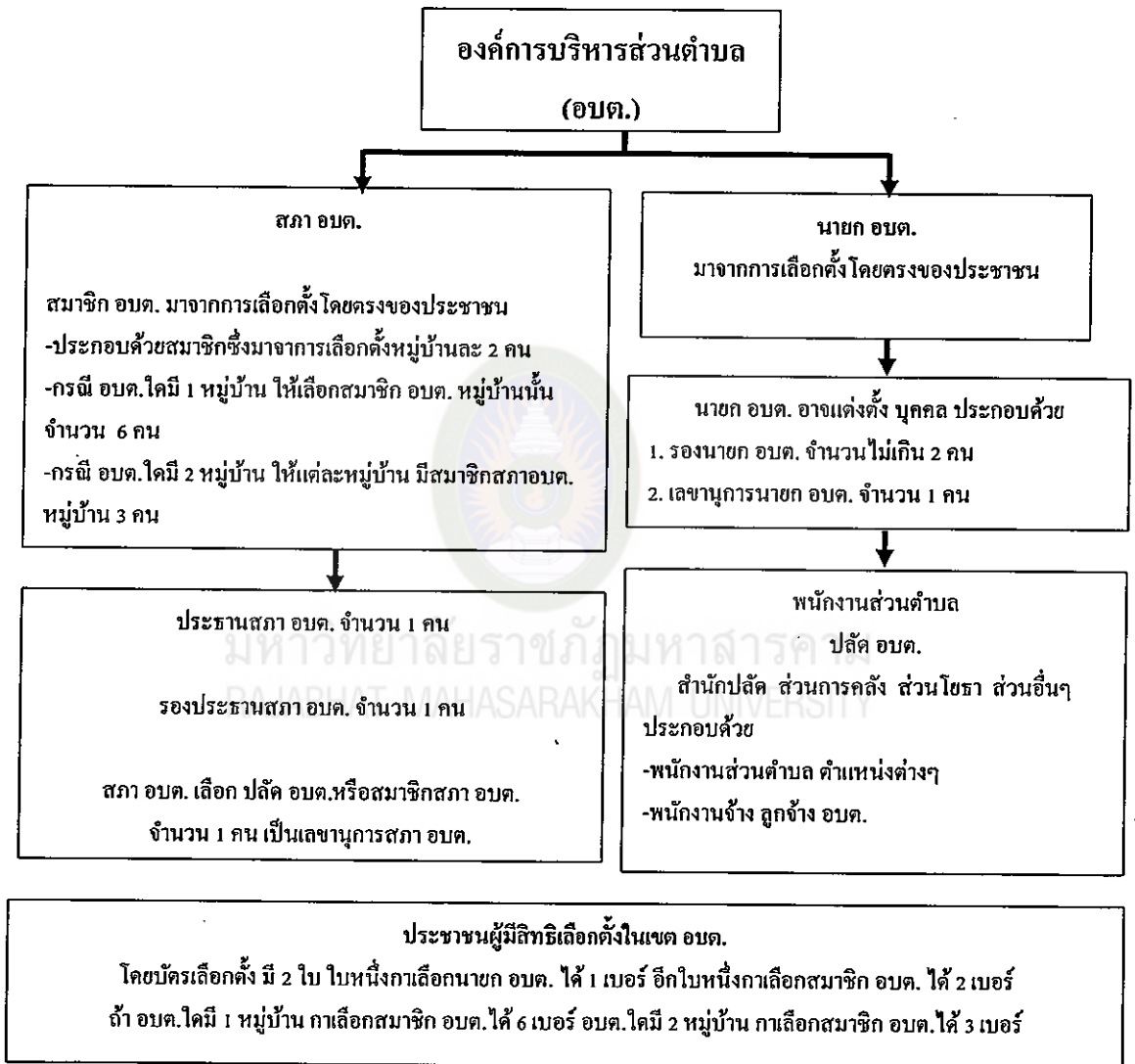
29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

30. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3. การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

การประกาศใช้ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 120 ตอนที่ 124 ก ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2546 มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 23 ธันวาคม 2546 มีผลทำให้ องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรงจากประชาชน โครงสร้างองค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วน

ตำบล (สภา องค์การบริหารส่วนตำบล) และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (นายก องค์การบริหารส่วนตำบล) โครงสร้างของ องค์การบริหารส่วนตำบล ตาม พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 (โกวิทย์ พวงงาม. 2552 : 290)

แผนภาพที่ 1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

4. ที่มาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

นายก องค์การบริหารส่วนตำบล คือ หัวหน้าผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของ องค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหาร เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบการบริหารราชการของ องค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างของ องค์การบริหารส่วนตำบล นายก องค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง ซึ่งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 นายก องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ โดยไม่จำกัดจำนวนครั้งอีกต่อไป

เขตเลือกตั้ง

เขตเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คือ เขตขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งเขต

คุณสมบัติของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

1. มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
2. มีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปี บริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
3. จบการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าหรือเคยเป็นสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น นักบริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา
4. ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น หรือเลขานุการหรือที่ปรึกษาของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึง 5 ปี นับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง
5. มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งหรือได้เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดินหรือกฎหมายว่าภาษีบำรุงท้องที่ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเวลาติดต่อกันสามปีนับถึงปีที่สมัครรับเลือกตั้ง และคุณสมบัติต้องห้ามไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

- 5.1 ตัดขาดสัมพันธ์ให้โทษ
- 5.2 เป็นบุคคลล้มละลาย
- 5.3 วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
- 5.4 เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- 5.5 อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- 5.6 ต้องคำพิพากษาให้จำคุกหรือคุมขังโดยหมายศาล
- 5.7 ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป และได้พ้นโทษมายังไม่ถึง 5 ปี นับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท.
- 5.8 ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ไม่ว่าจะได้รับโทษหรือไม่ โดยพ้นโทษหรือต้องคำพิพากษายังไม่ถึง 5 ปี นับถึงวันเลือกตั้งแล้วแต่กรณี
- 5.9 เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะเหตุทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ
- 5.10 เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- 5.11 เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณี มายังไม่ถึง 5 ปี นับถึงวันเลือกตั้ง
- 5.12 อยู่ในระหว่างเสียสิทธิเพราะไม่ได้ไปทำหน้าที่ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และไม่ได้แจ้งเหตุที่ไม่สามารถไปใช้สิทธิเลือกตั้งต่อผู้อำนวยการเลือกตั้งประจำหน่วยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนเองมีสิทธิ หรืออยู่ในระหว่างเสียสิทธิตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา
- 5.13 เคยถูกคณะกรรมการการเลือกตั้งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมายังไม่ถึง 1 ปี นับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งอันเนื่องมาจากการกระทำการ โดยไม่สุจริตตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 หรือตาม

กฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับการเลือกตั้งหรือได้รับการเลือกตั้งโดยไม่สุจริต

5.14 เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

5.15 เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา หรือเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดียวกันหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

5.16 เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

5.17 เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นหรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

5.18 เป็นกรรมการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คุ้มครองป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

5.19 ลักษณะอื่นที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

อำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

1. ก่อนเข้ารับหน้าที่ นายก องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการลงมติ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งต่อสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลทุกคน และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงต่อสภา องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นประจำทุกปี

2. อำนาจหน้าที่ตาม มาตรา 59 ของ พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 กำหนดไว้ดังนี้

2.1 กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมายและรับผิดชอบในการบริหารราชการของ องค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2.2 สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของ องค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 แต่งตั้งและถอดถอนรองนายก องค์การบริหารส่วนตำบล และ

เลขานุการนายก องค์การบริหารส่วนตำบล

2.4 วางระเบียบเพื่อให้งานของ องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2.5 รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติของ องค์การบริหารส่วนตำบล

2.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2546, หน้า19)

3. ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการของ องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างของ องค์การบริหารส่วนตำบล

4. นายก องค์การบริหารส่วนตำบล รองนายก องค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้ที่ นายก องค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายมีสิทธิเข้าประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงตลอดจนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติ

5. กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานสภาและรองประธานสภา องค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภา องค์การบริหารส่วนตำบลถูกยุบเพราะไม่สามารถจัดให้มีการประชุมสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ครั้งแรกได้ภายใน 15 วันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ครบตามจำนวนแล้วหรือมีการประชุมแต่ไม่สามารถเลือกประธานสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ หากมีกรณีที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะกระทบประโยชน์สำคัญของราชการหรือราษฎร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการไปพลางก่อนเท่าที่จำเป็นก็ได้ แต่เมื่อได้เลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วให้เรียกประชุมสภา องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้นายก องค์การบริหารส่วนตำบลแถลงนโยบายโดยไม่มีผลลงมติภายใน 15 วัน นับแต่วันที่มีการเลือกตั้งประธานสภา องค์การบริหารส่วนตำบล

6. กรณีที่ นายก องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใดปฏิบัติกรในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเสียหายแก่ราชการ และนายอำเภอได้ชี้แจงแนะนำ ตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตามในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่จะรอช้าไม่ได้ให้นายอำเภอมิอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติราชการของนายก องค์การบริหารส่วนตำบลไว้ตามที่เห็นสมควรได้แล้วรีบรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน 15 วันเพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว การกระทำของนายก องค์การบริหารส่วนตำบลที่ฝ่าฝืนคำสั่งของนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีดังกล่าว ไม่มีผลผูกพัน องค์การบริหารส่วนตำบล

7. เป็นผู้เสนอร่างข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

8. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีอำนาจเปรียบเทียบคดีละเมิดข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามระเบียบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

การพ้นจากตำแหน่งของ นายก องค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 (โกวิทช์ พวงงาม. 2552 : 293-294)

1. ถึงคราวออกตามวาระ

2. ตาย

3. ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ

4. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม 58/1 ดังที่กล่าวไปแล้วตาม

คุณสมบัติข้อ 3

5. กระทำการฝ่าฝืน มาตรา 64/2 ตามข้อห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

5.1 ดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อื่นใดในส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ตำแหน่งที่ดำรงตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

5.2 รับเงินหรือประโยชน์ใดๆ เป็นพิเศษจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ นอกเหนือไปจากที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ปฏิบัติกับบุคคลในธุรกิจการงานตามปกติ

5.3 เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หรือที่ องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะกระทำบทบัญญัติมาตรานี้มิให้บังคับกับกรณีบุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ได้รับเบี้ยหวัดบำนาญ หรือเงินปีพระบรมวงศานุวงศ์ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันและมีให้ใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งรับเงินตอบแทนค่าเบี้ยประชุมหรือเงินอื่นใดเนื่องจากการดำรงตำแหน่งกรรมการของรัฐสภา สมาชิกวุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา สภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาท้องถิ่นหรือกรรมการที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็น โดยตำแหน่ง

6. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 87/1 วรรค 5 หรือตามมาตรา 92 ด้วยกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

6.1 การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 87/1 วรรค 5 คือกรณีที่ นายก องค์กรการบริหารส่วนตำบล ไม่ยอมนำร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ซึ่งปรับปรุงแก้ไขโดยคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยนายอำเภอ เพื่อพิจารณาหาข้อยุติความขัดแย้งจากกรณีที่สภา องค์กรการบริหารส่วนตำบล ไม่รับหลักการหรือไม่เห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติงบประมาณที่เสนอโดยนาย ก องค์กรการบริหารส่วนตำบลในครั้งแรก เสนอต่อสภา องค์กรการบริหารส่วนตำบลเพื่อพิจารณาใหม่ภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับร่างข้อบัญญัติจากนายอำเภอ กรณีนี้ให้นายอำเภอรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งให้นายก องค์กรการบริหารส่วนตำบล พ้นจากตำแหน่ง

6.2 การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 92 คือ นายอำเภอสอบสวนแล้วปรากฏว่ากระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่จริง กรณีนี้นายอำเภอสามารถเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้นายก องค์กรการบริหารส่วนตำบล พ้นจากตำแหน่งได้

7. ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

8. ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขต องค์กรการบริหารส่วนตำบล มีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียงเห็นว่านายก องค์กรการบริหารส่วนตำบล ไม่สามารถดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. 2555 : เว็บไซต์)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้หลากหลายแตกต่างกันไปตามทฤษฎีและจุดเน้นของแต่ละบุคคลทั้งในความหมายกว้างและแคบ ดังนี้

วิสุทธิ โภธิแทน (2529 : 25) กล่าวว่า เนื่องจากประชาธิปไตยเป็นเรื่องของประชาชนทุกคนฉะนั้นประชาชนจึงต้องเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมเพราะกระบวนการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยความสมัครใจ

และมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดผลผลักดันในเรื่องนั้นๆการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงมีหลายลักษณะ

1. การมีส่วนร่วมในกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ
2. การมีส่วนร่วมในพรรคการเมือง
3. การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับว่า กลุ่มหรือคณะบุคคลนั้นจะมีความสามารถทางการเมืองอยู่ระดับใด โดยพิจารณาได้ว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น มีอิทธิพลมากน้อยเพียงไร ที่จะทำให้รัฐปฏิบัติตามหรือตอบสนองต่อการเรียกร้องมากน้อยแค่ไหน Verba and Nie (1972 ; อ้างใน มานพ ปันทะวงศ์. 2545 : 12 - 13) ได้อธิบายความหมายของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ว่าเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมายของประชาชนซึ่งมีวัตถุประสงค์โดยตรงในการมีอิทธิพลต่อการเลือกของเจ้าหน้าที่รัฐบาลหรือกิจกรรมที่กำลังดำเนินการอยู่ของเจ้าหน้าที่รัฐบาล โดยเน้นว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพลเมืองเฉพาะบุคคลรวมถึงผู้ที่เชื้อชาติต่อ กฎเกณฑ์แต่เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยอาชีพเช่นเจ้าหน้าที่รัฐบาลเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองและพวกหัวคะแนน

2. เป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเมืองของรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

3. การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในธรรมชาติของ Verba and Nie ตีกรอบไว้ เฉพาะกิจกรรมการเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้นในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่ารูปแบบการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมีอยู่มากมายและแตกต่างกันออกไปในแต่ละระบบการเมืองซึ่งได้มีการศึกษาไว้หลายรูปแบบ ดังนี้

- 3.1 กิจกรรมเกี่ยวกับพรรคการเมืองและการรณรงค์หาเสียงกิจกรรมประเภทนี้ได้จัดรวมกันไว้แล้วเรียกว่า Campaign Activity กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่การชักชวนให้ผู้อื่นไปลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครที่ตนสนับสนุนการทำงานให้พรรคการเมืองหรือผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งอย่างกระตือรือร้นการเข้าร่วมประชุมหรือชุมนุมทางการเมืองการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมือง

- 3.2 การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในการวิจัยถือว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นรูปแบบและกิจกรรมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ชัดเจนที่สุดและสามารถวัดค่าของการมี

ส่วนร่วมทางการเมืองได้เต็มที่ที่สุด Nie มีความเห็นว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทำให้ประชาชนมีอิทธิพลเหนือผู้นำการเมืองในแง่ที่ว่าป็นแรงดันให้ผู้นำต้องปรับนโยบายของตนเพื่อคะแนนเสียงเลือกตั้งยังมีความแตกต่างกิจกรรมอื่น ๆ คือต้องการความริเริ่มเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเพราะประชาชนมีโอกาสดูเลือกตั้งตามปกติทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น (พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. 2537 : 30)

3.3 กิจกรรมชุมนุมคือการสร้างกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาสังคมการทำตนร่วมกับกลุ่มที่ทำงานเกี่ยวกับปัญหาบ้านเมืองและสังคมบุคคลจะเข้าร่วมเป็นสมาชิกกระตือรือร้นในกลุ่มหรือองค์กรเหล่านี้ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำงานเกี่ยวกับปัญหาสาธารณะแต่องค์กรเหล่านี้ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับปัญหาสาธารณะแต่ไม่ใช่องค์กรของรัฐบาล (Verba and Nie. 1971 : 37)

3.4 การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหมายถึงการกระทำของบุคคลที่เป็นการติดต่อโดยตรงกับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาหรือปกป้องผลประโยชน์บางอย่างของตนหรือกลุ่มของตนปัญหาที่สนใจและนำไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเป็นสิ่งที่มีความกระทบ โดยตรงต่อบุคคลนั้นและมักจะไม่ใช่รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองนัก ซึ่ง Verba และ Nie เรียกว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองรูปแบบนี้ว่าการติดต่อเฉพาะเจาะจงหรือการมีส่วนร่วมแบบคับแคบ

3.5 การชักจูงเป็นความพยายามของบุคคลที่พยายามติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้นำการเมืองโดยหาทางที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนโยบายในประเด็นเรื่องที่จะกระทบต่อประชากรจำนวนมาก

3.6 การประท้วงมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับที่ Huntington เรียกว่าการใช้ความรุนแรงโดยพยายามสร้างผลกระทบต่อการตัดสินใจนโยบายของรัฐเช่นการทำร้ายร่างกาย

3.7 การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในบทบาทของผู้สื่อข่าวสารหมายถึงการที่บุคคลจะติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองการส่งจดหมายแสดงความสนับสนุนต่อผู้นำการเมืองการส่งข่าวสารทางการเมืองแก่เพื่อนบ้านลักษณะนี้เป็นการมีส่วนร่วมในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนทางด้านวาระระหว่างบุคคลผู้ที่มีส่วนร่วมในลักษณะนี้ได้จะต้องมีพื้นฐานการศึกษาที่สูงพอสมควรมีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองในระดับสูงและมีความสนใจทางการเมืองสูงโดยมักจะวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลแต่ไม่แสดงออกด้วยกิจกรรมการประท้วง

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการปกครองในระบอบประชาธิปไตย หรือในระบอบการเมืองในปัจจุบัน (ทั้งในระบอบ

ประชาธิปไตยและระบอบเผด็จการ) ทั้งนี้ จากเหตุผลในหลักนิติธรรมผู้ปกครองในระบอบต่าง ๆ ต่างก็อ้างความชอบธรรมแห่งอำนาจปกครองที่จะทำให้ผู้อยู่ใต้การปกครองยอมรับก็ต่อเมื่อผู้ปกครองเชื่อว่า การใช้อำนาจปกครองนั้นถูกต้องตามหลักเหตุผลและกฎเกณฑ์ที่กำหนดคณะนั้นผู้ปกครองต้องทำให้เห็นว่าตนมิได้ละเมิดคติกาของสังคมและปกครองอย่างมีเหตุผลการมีส่วนร่วมทางการเมืองของระบอบการเมืองแบบตะวันตกนั้นการสร้างระบอบประชาธิปไตยขึ้นมา การมีส่วนร่วมในระยะแรกเป็นการมีส่วนร่วมของตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในสังคมจนกระทั่งตัวแทนเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นสถาบันทางการเมืองต่อมาเมื่อมีการขยายสิทธิทางการเมืองให้กว้างขวางยิ่งขึ้นระบบตัวแทนจึงได้รับการพัฒนาไปเป็นระบบผู้แทนกลุ่มต่าง ๆ ทางการเมืองสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการสร้าง ความมั่นคงให้แก่สังคม และกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ นี้มีกลไกทางการเมืองของกลุ่มเอง โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งต่อระบบราชการ ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองในสังคมตะวันตกนั้นเป็นสิ่งสำคัญมีความต่อเนื่องและได้รับการพัฒนาจะกลายเป็นสถาบันหลักทางการเมืองของประชาชน ได้เข้ามามีบทบาททางการเมืองรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ช้อยอนันต์ สมุทวณิช. 2538 : 12) ช้อยอนันต์ สมุทวณิช (2536 : 32- 34) ได้เสนอความเห็นในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยจะมองในแง่ของการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาระบอบการเมืองไปสู่ระบอบประชาธิปไตยของไทยมีปัญหา ดังนี้

1. รัฐและกลไกของรัฐในสังคมไทยมีบทบาทสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่นำการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดระยะเวลาอันยาวนาน
2. แม้การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างมีกลุ่มเกิดขึ้นมากมายแต่ก็เกิดในลักษณะเป็นพหุนิยมทางโครงสร้าง (Structural Pluralism) ตามความหมายที่แท้จริง
3. สาเหตุสำคัญที่การเปลี่ยนแปลงตามข้อ 2 มิได้นำสู่การที่ระบบการเมืองมีลักษณะที่เป็นประชาธิปไตยมาขึ้นนั้น ได้แก่ ยังไม่มีชนชั้นกลางที่เป็นอิสระอย่างแท้จริงการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย เกิดขึ้นพร้อมกับการต่อสู้ทางอาวุธและการขยายตัวทางการเมืองของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ดังนั้น การพัฒนาทางการเมืองจึงเน้นเสถียรภาพและความมั่นคงของรัฐมิใช่เป็นกรรมกรที่กำหนดคติกาแข่งขันทางการเมืองแต่เป็นรัฐที่ตื่นตัวทางการเมืองมีบทบาท ทั้งในการกำหนดคติกาทางการเมืองและจัดตั้งกลไกแข่งขันทางการเมืองกับพลังส่วนอื่น ๆ ในสังคมเช่นการพัฒนาประชาธิปไตยทุกระดับการช่วยกระตุ้นให้มีการแสดงออก ซึ่งผลประโยชน์และรวบรวมผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยพลเรือน

และผ่านทางทหาร การแข่งขันเพื่อช่วงชิงความภักดีการสนับสนุนและความชอบธรรมระหว่างพลังในระบบราชการกับพลังนอกระบบราชการที่มีอยู่ตลอดเวลา มีลักษณะที่ความขัดแย้งการเผชิญหน้ามีน้อยลงการปรับตัวเพื่อการประนีประนอมมีมากขึ้นแต่ยังไม่มีพลังฝ่ายใดที่สามารถกุมอำนาจทางการเมืองได้อย่างเบ็ดเสร็จ

รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

รูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีมากมายหลายประการ โดยบุคคลอาจจะเข้าร่วมในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือหลายรูปแบบก็ได้ ซึ่งนักวิชาการแต่ละท่าน ได้จัดแบ่งรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองไว้ต่าง ๆ กันขึ้นอยู่กับการให้คำจำกัดความหรือนิยามนั้น ๆ Verba, Nie และ Kim (1978 : 53 – 54) ได้จำแนกลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองออกเป็น 4 รูปแบบคือ

1. การใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นกิจกรรมของบุคคลแต่ละคนในการเลือกตัวแทนของตนเข้าไปใช้อำนาจทางการเมือง และนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมรัฐบาลแต่การใช้สิทธิเลือกตั้งจะแตกต่างไปจากกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบอื่น ๆ ที่ต้องการความริเริ่มเพียงเล็กน้อยและสังคมเป็นผู้กำหนดโอกาสให้เช่น 4 ปีต่อครั้งถือเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่เห็นได้ชัดที่สุด
2. การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งเป็นกิจกรรมที่ยากขึ้นและต้องการความคิดริเริ่มมากกว่าการเลือกตั้งทั้งยังเป็นกิจกรรมที่สามารถสื่อสารหรือชี้ให้เห็นถึงความนิยมของประชาชนเพราะผู้รณรงค์จะมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น
3. การร่วมกิจกรรมของชุมชนเป็นกิจกรรมของกลุ่มหรือองค์กรทางสังคมที่พลเมืองร่วมกันดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมเศรษฐกิจและการเมืองในกรณีนี้ประชาชนจะร่วมมือกันเพื่อใช้อิทธิพลต่อการดำเนินงานของรัฐกิจกรรมในรูปแบบนี้เป็นไปอย่างมีเป้าหมายแน่นอนและมีอิทธิพลมาก
4. การติดต่อเป็นการเฉพาะเป็นรูปแบบของการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เป็นรายบุคคลผู้ซึ่งไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆเฉพาะตัวหรือของครอบครัวกิจกรรมรูปแบบนี้มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาลน้อยมากลักษณะการแบ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ Verba และคณะดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะของกิจกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมทางการเมืองเท่านั้น

สรุป การมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2550 ของข้าราชการครูนั้น ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญของกระบวนการทางการเมือง ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นมีหลากหลายรูปแบบ และประชาชนทั่วไปสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมได้ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า กลุ่มข้าราชการครู จะเป็นกลุ่มคนที่มีบทบาทในชุมชน ที่เคารพของประชาชน อีกทั้งมีบทบาทในการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่คนในชุมชน ซึ่งอาจมีผลให้ข้าราชการครูมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างไปจากกลุ่มประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วไปนอกจากนี้ข้าราชการบางท่านที่หมกมุ่นงานราชการ ได้เข้ามาเล่นการเมืองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศจำนวนมาก ถือได้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการครูที่ทั้งความเหมือนและแตกต่างจากกลุ่มผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าจับตามองจากผลการศึกษานี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

ชานินทร์ กรัยวิเชียร (2520 : 56) อดีตนายกรัฐมนตรียุคของประเทศไทยซึ่งกล่าวว่า การเลือกตั้งหมายถึง การที่ประชาชนได้เลือกบุคคลหนึ่งจากบุคคลหลาย ๆ บุคคลหรือจากบัญชีรายชื่อหนึ่งหรือหลายบัญชี เพื่อให้เข้าไปมีส่วนมีเสียงในคณะบริหารราชการแผ่นดิน ในทำนองเดียวกับ

วิสุทธิ โปธิแทน (2524 : 63) ที่ได้ให้ความหมายการเลือกตั้งไว้ว่าการเลือกตั้งหมายถึง การที่บุคคลได้เลือกบุคคลหนึ่งหรือบุคคลจำนวนหนึ่งจากหลาย ๆ คน หรือจากบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งบัญชีหนึ่ง หรือบัญชีจำนวนหนึ่งจากบัญชีรายชื่อหลาย ๆ บัญชี เพื่อให้ไปกระทำการ อันหนึ่งอันใดแทนตน ความหมายเช่นนี้เห็นได้ว่าได้จำแนกประเภทของการเลือกตั้งไปและแบ่งปรัชญาแนวคิดการเลือกตั้ง ไว้ในตัวคำนิยามของการเลือกตั้งของนักวิชาการไทยท่านหนึ่งที่มีกฎอ้างถึงอยู่เสมอในวงการรัฐศาสตร์บ้านเราได้แก่

กระมล ทองธรรมชาติ และคณะ (2531 : 1) ที่ว่า การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เป็นกิจกรรมทางการเมือง อันแสดงถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ด้วยการไปใช้สิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ในรัฐสภาและในรัฐบาล เป็นกลไกแสดงออก ซึ่งเจตจำนงของประชาชนที่เรียกร้องสนับสนุนให้มีการปฏิบัติจัดทำหรือละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในทางการเมือง และการตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อประชาชน

พิมลจรรย์ นามวัฒน์ (2544 : 716) ให้ความหมายการเลือกตั้งว่า การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการออกเสียงลงคะแนนตามความเห็นของตนเอง โดยอิสระว่าจะเลือกใครเป็นตัวแทนของตน เข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยโดยบริหารกิจการของประเทศ ผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งนั้น จะเป็นผู้สมัครใจเสนอตัวเข้ามาให้ประชาชนเลือกและผู้ที่ได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่า เป็นผู้แทนของประเทศมีสิทธิตามที่ได้รับการมอบหมายจากประชาชนให้เข้าร่วมเป็นคณะบุคคลดำเนินการบริหารและปกครอง

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2535 : 201. 2540 : 217) ให้ความหมาย การเลือกตั้ง หมายถึง เป็นกระบวนการทางการเมืองและการปกครอง เพราะการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกซึ่งเจตจำนงของประชาชนในการปกครองประเทศ เจตจำนงดังกล่าวปรากฏอยู่ในลักษณะของการเรียกร้อง (Demand) หรือสนับสนุน (Support) ต่อการตัดสินใจทั้งหลายในระบบการเมือง

วัชรวิทย์ ไชยสาร (2541 : 8-9) ให้ทัศนะว่า การเลือกตั้งเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ได้มีส่วนร่วมทางการเมือง (Participation) อันเป็นกลไกที่แสดงออกซึ่งเจตจำนงของประชาชนที่เรียกร้อง หรือสนับสนุนให้มีการกระทำหรือการละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในทางการเมือง หรือตัดสินใจในนโยบายสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อประชาชน โดยประชาชนทั่วไปเลือกผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ นโยบายและวิสัยทัศน์ที่สอดคล้องกับตนด้วยความคาดหวังว่าผู้แทนหรือพรรคการเมืองที่ตนเลือกให้ไปใช้อำนาจอธิปไตยแทนตนนั้น จะนำอุดมการณ์ และนโยบายในการบริหารประเทศ และทำหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของตนเอง การเลือกตั้งจึงเป็นกระบวนการแสวงหาทางเลือกในการเมืองปกครองของประชาชน นั่นเอง

ธโรธร ตู้อทองคำ (2545 : 538-539) ได้จำแนกความสำคัญของการเลือกตั้งไว้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความสำคัญของการเลือกตั้งในทางทฤษฎี

ในทางทฤษฎีกล่าวได้ว่า ทฤษฎีการแบ่งอำนาจอธิปไตยออกเป็นสามส่วนคือ อำนาจนิติบัญญัติอำนาจบริหารและอำนาจตุลาการมีความเชื่อมโยงกับปรัชญาการเลือกตั้ง กล่าวคือการเลือกตั้งจะเป็นที่มาของกลไกใช้อำนาจอธิปไตยในประเทศประชาธิปไตย ในความหมายนี้การเลือกตั้งจึงมีความสำคัญในฐานะที่เป็นการยอมรับในอำนาจของประชาชนในการเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ซึ่งได้มีการมอบอำนาจให้กับตัวแทนไปปฏิบัติแทนตามกระบวนการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ การเลือกตั้งจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้ลงคะแนนเสียงได้มีส่วนร่วมทางการเมืองในการเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย ด้วยการเลือกตัวแทน

เข้าไปทำหน้าที่ในทางนิติบัญญัติและมีความสัมพันธ์กับอำนาจทางฝ่ายบริหารความสำคัญของการเลือกตั้งในทางทฤษฎีที่เป็นไปตามนัยแห่งทฤษฎีประชาธิปไตยแบบคลาสสิก (Classical Democratic Theory) นี้บ่งชี้ให้เห็นว่าการเลือกตั้งเป็นการเลือกรัฐบาลที่จะเข้ามาปกครองประเทศ (พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. 2540 : 217)

การเลือกตั้งในทางปฏิบัตินั้น มีความสำคัญในฐานะที่เป็นสิทธิขั้นมูลฐานของมนุษย์ โดยเฉพาะในสังคมประชาธิปไตยอันเห็นได้เด่นชัดจากบทบัญญัติเชิงบังคับข้อ 21 (1) แห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) ซึ่งสรุปใจความสำคัญไว้ว่า "เจตจำนงของประชาชนย่อมเป็นมูลฐานแห่งอำนาจการปกครองของรัฐบาล เจตจำนงดังกล่าว ต้องแสดงโดยการเลือกตั้งอันสุจริต ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งคราวตามกำหนดเวลา ด้วยการลงคะแนนเสียงของชาย หญิง โดยถือหลักคนละหนึ่งเสียงเท่ากันและกระทำเป็นการลับ ด้วยวิธีการอื่นใดที่รับประกันได้ว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง จะนำไปโดยเสรี" ในแง่การเลือกตั้งจะเป็นกระบวนการทางปฏิบัติหรือขั้นตอนที่สำคัญของประเทศที่ปกครองด้วยระบอบเสรีประชาธิปไตย (Liberal Democracy) และในทางปฏิบัตินี้อาจจัดแบ่งความสำคัญของการเลือกตั้งออกได้เป็น 6 ประการ ประกอบด้วย

1. การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เป็นการแสดงออก ซึ่งเจตจำนงหรือความต้องการของประชาชนในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการเลือกตั้ง จึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความชอบธรรมให้เกิดขึ้นกับระบบการเมือง
2. การเลือกตั้งเป็นกระบวนการทางการเมืองที่มีผลต่อการจัดตั้งรัฐบาล และการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล โดยเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยสันติวิธีก่อให้เกิดการหมุนเวียนเปลี่ยนผ่านอำนาจห้องกันการผูกขาดอำนาจ และการฉ้อราษฎร์บังหลวงในแง่การเลือกตั้งเป็นการตัดสินใจของผู้มีสิทธิออกเสียงหรือประชาชนในรัฐในอันที่จะกำหนดรัฐบาลนั่นเอง
3. การเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงระหว่างสถาบันทางการเมืองกับประชาชนหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า เป็นกลไกที่สร้างความเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างส่วนบน (Super Structure) อันประกอบด้วยรัฐสภารัฐบาล และศาล กับโครงสร้างส่วนล่าง (Infra Structure) ซึ่งก็คือประชาชน โดยผ่านการมีส่วนร่วมทางการเมือง ดังนั้น การเลือกตั้ง จึงเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความคิดความเชื่อและทัศนคติของประชาชน ที่มีต่อการบริหารงานของรัฐบาล และเป็นพันธะสัญญาที่รัฐบาลจำต้องปฏิบัติตามนโยบายที่ให้ไว้ นโยบายของรัฐนี้ นับเป็น

สัญญาประชาคม (Social Contract) ที่เป็นผลมาจากการเลือกตั้งทั่วไปอันเป็นส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

4. การเลือกตั้งเป็นกระบวนการกลไกและขั้นตอนที่แสดงถึงความเป็นประชาธิปไตย หรือเป็นสัญลักษณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งทำให้การเลือกตั้งเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันการใช้อำนาจรุนแรงทางการเมืองการปฏิบัติราชการ เมื่อการเมืองเกิดวิกฤตการณ์การเลือกตั้งในแง่หนึ่ง จึงเป็นเครื่องมือประการหนึ่งที่จะใช้ลดความขัดแย้งลงได้

5. การเลือกตั้งก่อให้เกิดบูรณาการทางสังคม (Societal Integration) และความรู้สึกในทางปฏิบัติที่ต่างต้องมีสิทธิหรือหน้าที่ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งการเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญ ทั้งในทางการเมืองและสังคมในการสร้างความรู้สึกร่วมกัน ในการเป็นเจ้าของอำนาจประชาธิปไตยและการเป็นเจ้าของประเทศของประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง หรือเป็นกิจของพลเมือง (Civic Duty) ที่พลเมืองในประชาคมการเมืองจะต้องปฏิบัติ

6. การเลือกตั้งก่อให้เกิดการกล่อมเกลாதทางการเมือง (Political Socialization) ทั้งนี้ เพราะมีกิจกรรมทางการเมืองหลายประการที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการรณรงค์หาเสียง (Vote-gaining Campaign) ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้เกิดการสื่อสารถ่ายทอดความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสร้างเสริมการเรียนรู้ระหว่างกันจนนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) ร่วมกันในที่สุด

อภิชาติ นาคสุข (2536 : 23) การไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งอย่างพร้อมเพียงจะทำให้ได้มาซึ่งผู้แทนราษฎรที่เป็นตัวแทนของประชาชนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง ในทางตรงข้ามกัน หากประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งน้อยผู้แทนราษฎรก็มักจะไม่มีฐานมวลชนที่กว้างขวาง ผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งก็มีสภาพเป็นผู้แทนของเสียงส่วนน้อย

การเลือกตั้งที่เป็นไปอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม ย่อมเป็นสิ่งที่สะท้อนให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งใช้อิทธิพล โดยเฉพาะทางการเงินเพื่อให้ได้รับโอกาสในการเลือกตั้งลดน้อยลง ในขณะเดียวกัน การเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรมก็เป็นช่องทางที่เปิดต่อคนที่มีความรู้ความสามารถให้เข้ามาสมัครรับเลือกตั้งได้มากขึ้น และโอกาสที่คนมีความรู้ความสามารถจะได้รับการเลือกตั้งก็จะมีมากขึ้นตามไปด้วย

การเลือกตั้งเป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยเอง จากการเลือกตั้งถือเป็นหัวใจของการปกครองระบอบนี้แต่หากประชาชน ไม่สนใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งโดยนอนหลับทับสิทธิ์แม้จะมีการกำหนดให้การไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญระบุไว้ก็ตาม

2. หลักเกณฑ์พื้นฐานของการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งจะมีความหมายและถือว่าเป็นที่มาของความชอบธรรมในอำนาจของรัฐบาลและผู้ปกครองนั้นมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ซึ่งมักถูกกำหนดไว้แล้ว ในกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายที่มีฐานะเป็นบทบัญญัติสูงสุดแห่งรัฐ โดยมีสถานะเป็นบทรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน และใช้บังคับกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง หรือลงมติทางการเมืองแทบทุกประเภทพิจารณาจากข้อเขียนของ เมธา สุตบรรทัด (2517 : 52-58) และ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ (2552 : 21-29) หลักเกณฑ์พื้นฐานของการเลือกตั้ง สามารถจำแนกได้ในประการสำคัญดังต่อไปนี้

หลักความอิสระแห่งการเลือกตั้ง (Freedom of Election) หมายถึง การจัดการดำเนินงานเลือกตั้งนั้นต้องให้เกิดอิสระ เสรี แก่ผู้มีสิทธิออกเสียงในการเลือกตั้งอย่างเต็มที่ กล่าวคือ ทุกคนย่อมใช้สิทธิของตนได้ โดยอิสระปราศจากการบังคับความกดดันทางจิตใจหรือการกระทำใด ๆ รวมทั้งการหาทางป้องกันมิให้มีการกระทำดังกล่าวอันจะมีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงเลือกตั้งและเป็นเหตุให้การเลือกตั้งถูกบิดเบือนไปจากเจตจำนงที่แท้จริงของผู้ออกเสียงเลือกตั้งและยังรวมไปถึงความเป็นอิสระการไม่ไปออกเสียงเลือกตั้งด้วย ซึ่งหมายความว่าหากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งไม่ประสงค์จะไปใช้สิทธิของตนรัฐบาลก็ไม่อาจที่จะนำมาจัดการใด ๆ มาบังคับให้ต้องไปเลือกตั้งได้ หลักความเป็นอิสระของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งนี้ในบางประเทศ เช่น สหพันธรัฐเยอรมันยังครอบคลุมไปถึงการเตรียมการเลือกตั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาเสียงเลือกตั้งด้วยเว้นแต่รัฐธรรมนูญของรัฐซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศจะมีบทบัญญัติระบุให้การไปออกเสียงเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชน เช่น รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2540) ของประเทศไทย

หลักการเลือกตั้งตามกำหนดระยะเวลา (Periodic Election) หมายถึง การเลือกตั้งจะต้องกำหนดให้มีเวลาที่แน่นอน เช่น กำหนดการเลือกตั้งให้มีการเลือกตั้ง โดยปกติทุก 4 ปีหรือ 6 ปีด้วยเหตุที่ต้องการให้ผู้ใช้อำนาจทางการเมืองที่ได้รับมอบหมายจากประชาชนมีความรับผิดชอบมากขึ้นลดอำนาจการผูกขาดและเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นได้มีโอกาสเข้าสู่อำนาจทางการเมืองเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมด้วยหลักการเลือกตั้งอย่างแท้จริงหรือการ

เลือกตั้งที่ยุติธรรม (Genuine Election) กล่าวคือ รัฐบาลมีหน้าที่สำคัญที่จะต้องดำเนินการให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ตามกฎหมาย และเป็นการสะท้อนการแสดงออก ซึ่งเจตจำนงที่แท้จริงของประชาชนด้วยเหตุดังกล่าว จึงต้องจัดให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการดำเนินการเลือกตั้งของตนให้ได้มากที่สุดรวมทั้งเปิด โอกาสให้มีการคัดค้านการเลือกตั้งได้เมื่อเห็นว่า การเลือกตั้งนั้นไม่เป็นไปโดยบริสุทธิ์อย่างแท้

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

คำว่าพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) หมายถึง การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง (อันเป็นจุดเริ่มแรกของการที่จะแต่งตั้งหรือยินยอมให้บุคคลเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย) การเข้ามีส่วนร่วมในกิจการหรือองค์การทางการเมืองการมีความสัมพันธ์ติดต่อกับนักการเมือง การอภิปรายหรือการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นในปัญหาการเมืองตลอดจนความสนใจติดตามข่าวสารต่าง ๆ ในทางการเมืองเป็นต้นดังนั้นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมในการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมทางการเมืองหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า พฤติกรรมในการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งของประชาชนเป็นส่วนที่มีความสำคัญของพฤติกรรมทางการเมือง (สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2537 : 16) การศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระบบการเมืองต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นระบบการเมืองประเภทใด ๆ ก็ตามเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่จะทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับการปกครองการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเลือกตั้ง (Voting Behavior) ของนักรัฐศาสตร์ในประเทศตะวันออก โดยเน้นปัจจัยที่มีผลผลักดันให้เกิดมีพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ แบ่งเป็น 3 แนวทาง ดังนี้ (สุจิต บุญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2537 : 16)

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยเฉพาะปัจจัยเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคลเป็นแนวทางการศึกษาที่เน้นหนักไปในด้านสถานภาพของผู้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
2. อิทธิพลของความสำนึกเชิงเหตุผลของบุคคลที่มีผลต่อการไปลงคะแนนเลือกตั้ง เป็นแนวทาง การศึกษาที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคการเมืองการรณรงค์หาเสียงการแถลงนโยบายรวมถึงการบริหารการเลือกตั้ง
3. ปัจจัยเชิงสถานการณ์ของระบบซึ่งเป็นภาพรวมทั้งแง่เวลา (ระยะเวลา) และขนาด (ทั้งระบบ) นั่นคือ เน้นอิทธิพลของปัจจัยที่อยู่ในระดับมหภาค เช่น อิทธิพลสถานการณ์ในแต่ละช่วงสมัยปัจจัยเกี่ยวกับนโยบายและประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามนโยบายของ

พรรคสถานการณ์ภายในและภายนอกเป็นต้นแนวความคิดดังกล่าวมองพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ในแง่ของระบบปัจจัยสำคัญในการศึกษาจึง ได้แก่ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดดุลยภาพ (Equilibrium) หรือปัจจัยที่ทำให้เกิดสภาพเสียดุลยภาพในระบบซึ่งมีผลต่อการเลือกตั้งในประเทศไทยการศึกษาส่วนมาก ให้ความสนใจในด้านหลักกฎหมาย (Legal-rational) ยิ่งกว่าด้านพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน ว่าใครเลือกใครเมื่อไรและอย่างไร การศึกษาโดยยึดหลักกฎหมายดังกล่าว เน้นหลักการของการที่จะให้ประชาชนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมและเสนอมาตรการแบบต่าง ๆ ที่เห็นว่าจะสร้างความบริสุทธิ์ยุติธรรมและมีความเหมาะสมสูงสุดของการเป็นตัวแทน ยิ่งกว่าประเด็นอื่น ๆ ซึ่งส่วนมากก็มักจะไม่สามารถสร้างความบริสุทธิ์ยุติธรรมขึ้นมาอย่างจริงจังได้ ทั้งนี้เนื่องจากยังขาดความรู้เกี่ยวกับแบบแผนพฤติกรรมการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนความสนใจพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทย ได้เกิดขึ้นหลังจากที่มีนักสังคมศาสตร์ที่สนใจด้านพฤติกรรมศาสตร์สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศมากขึ้น ในช่วงระยะเวลาที่ไม่ยาวนานนี้แต่การศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของคนไทยที่เป็นระบบและเน้นคุณภาพอย่างพิถีพิถันก็ยังมีอยู่ไม่มากนัก ในทางวิชาการการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งพัฒนาขึ้นจากความสนใจของนักวิชาการ 2 สาขาคือนักสังคมวิทยาและนักรัฐศาสตร์กลุ่มพฤติกรรมนิยมนักวิชาการเหล่านี้ ได้ให้ความสนใจอิทธิพลของสถานภาพทางเศรษฐกิจ-สังคมดังกล่าว บ่งชี้จากการศึกษาอาชีพกลุ่มชาติพันธุ์หรือกลุ่มวัฒนธรรมและชนกลุ่มน้อยกลุ่มต่าง ๆ รวมทั้งแบบแผนการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีด้วย ต่อมาได้ให้ความสนใจอิทธิพลของปัจจัยด้านจิตวิทยาหรือความรู้สึกทางการเมือง เช่น ความสนใจที่มีต่อการเมืองความไว้วางใจทางการเมือง (Political Trust) ความรู้สึกผิดแปลกสถานะทางการเมือง (Political Alienation) การสังกัดกลุ่มหรือการสังกัดพรรคทางการเมืองบางพรรคเป็นต้นการศึกษาดังกล่าว น่าจะนำมาพิจารณากำหนดเป็นแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของไทยที่เป็นระบบต่อไปในช่วงเวลาต่อมา Campbell, Gurin and Miller แห่งมหาวิทยาลัยมิชิแกนในสหรัฐอเมริกา ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งซึ่งพอสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้ (สุจิต บัญบงการ และ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. 2537 : 17-18)

1. อิทธิพลของการสังกัดพรรคการเมืองหรือความนิยมพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของการนิยมพรรคการเมืองของประชาชนทำให้ทราบ

อัตราจำนวนของความนิยมพรรคเพราะการเปลี่ยนแปลงการนิยมพรรคการนิยมพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

2. อิทธิพลของปัจจัยระยะสั้นเฉพาะช่วงสมัยที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงความนิยมพรรคการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของนโยบายในประเทศและนโยบายต่างประเทศที่สำคัญในแต่ละช่วงสมัย ได้พบความเกี่ยวพันระหว่างพรรคการเมืองกับคนรุ่นต่าง ๆ กล่าวคือ บทบาทของพรรคมีลักษณะเสมือนเป็นผู้จัดการทางการเมืองการปกครองของคนรุ่นนั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงความนิยมพรรคในแต่ละช่วงสมัยนั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยระยะสั้นและคนแต่ละวัยนั้นมีอุดมการณ์ทางการเมืองแตกต่างกัน เช่น จารีตนิยมเสรีนิยมฯลฯ สำหรับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนี้ อาจรวมไปถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง, ทศนคติ, และวัฒนธรรมทางการเมืองด้วยฯลฯ

สรุปพฤติกรรมการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งของข้าราชการครูต่อการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการทางการเมืองขณะเดียวกันปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเลือกตั้งของข้าราชการครูเกิดจากความสนใจติดตามข่าวสารต่าง ๆ ในทางการเมืองต้องการคนดีมาทำงานหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ซึ่งถือได้ว่าพฤติกรรมการใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นกิจกรรมทางการเมืองของประเทศที่มีการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาปี พ.ศ. 2551 นี้เป็นการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2550 ครั้งนี้อาจมีผลให้เกิดพฤติกรรมเลือกตั้งรูปแบบใหม่ได้ ซึ่งจะเห็นประเด็นที่น่าในสนใจเป็นอย่างมาก

การเลือกตั้งนอกจากจะเป็นกิจกรรมทางการเมืองแล้ว แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมออกเสียงเลือกตั้ง ยังถือว่าการเลือกตั้งเป็นเรื่องของสิทธิและหน้าที่ของประชาชนทุกคน กล่าวคือ ที่ว่าการเลือกตั้งเป็นเรื่องของสิทธิ หมายความว่า ทุกคนมีสิทธิในการเลือกตั้งอย่างถ้วนหน้าสิทธิดังกล่าว เป็นสิทธิในตัวเองมีต้องให้มีผู้ใดมาอธิบายและไม่มีผู้ใดจะมาเพิกถอนได้ ในเมื่อเป็นสิทธิส่วนตัวของคนทุกคนเช่นนี้แล้ว การไปใช้สิทธิหรือไปลงคะแนนเลือกตั้งก็เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลไปด้วย กล่าวคือ ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดสามารถไปบีบบังคับให้ประชาชนคนหนึ่งคนใดไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้ หากว่าประชาชนผู้นั้นไม่ต้องการ และที่ว่าการเลือกตั้งเป็นเรื่องของหน้าที่ มีพื้นฐานอยู่บนหลักการที่ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของชาติ เพราะฉะนั้นผู้ที่จะมีส่วนใช้อำนาจอธิปไตยจึงไม่จำเป็นต้องเป็นประชาชนทุกคน แต่เป็นเพียงประชาชนบางคนที่มีความสมบัติเหมาะสม ไปทำหน้าที่เป็นตัวแทนของชาติ ผู้ที่ได้รับหน้าที่ดังกล่าวจึงอาจถูกบังคับให้ไปลงคะแนนเสียงได้

ภาวะผู้นำ (Leadership Skill) ภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อการปรับกระบวนการทำงาน เพื่อให้บรรลุประสิทธิผล ขององค์กรแล้ว ผู้บริหารยังต้องให้ความสนใจต่อบุคลากร ในองค์กรด้วย ภาวะผู้นำนั้น ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้นำในการที่จะนำพา องค์กร ให้ประสบความสำเร็จได้ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำในการบริหารจัดการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็นหน้าที่ ของผู้นำที่จะต้องให้ความมั่นใจ เพื่อการยอมรับ ของคนในองค์กร อันจะนำไปสู่ความไม่ ว่างใจระหว่างกัน ผู้นำจะต้องมุ่งเน้นเรื่องของการสื่อสาร ให้มีความชัดเจนและมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การสื่อสารที่ดีนั้นถือว่าเป็นรากฐานสำคัญยิ่งในการสร้างพันธะ สัญญา (Commitment) และทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจกัน (Cooperation) ในที่สุด” (ประพนธ์ ผาสุขยัต. 2541 : 91) ในการบริหารองค์กรของผู้บริหาร ย่อมต้องเผชิญความรุนแรง และความรวดเร็วทั้งกระแสของการแข่งขันและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังนั้น จึงต้องอาศัย ศักยภาพของตนเอง และของทีมงานร่วมกัน รวมถึงความมีระบบที่ต้องดำเนินไป ให้เกิดสิ่งที่ ถูกต้องตลอดเวลา ความสำเร็จจึงจะเกิดขึ้นได้ โดยระบบที่ถูกต้องของแต่ละองค์กรนั้น ก็จะอยู่ บนพื้นฐานของวิสัยทัศน์ (Vision) คือ ต้องการจะเป็นอะไรและตั้งอยู่บนพื้นฐานของค่านิยม (Value) คือ จะไปให้ถึงจุดนั้น โดยยึดอะไรเป็นหลัก ซึ่งถือว่าองค์ประกอบทั้ง 3 นี้เป็นสิ่งสำคัญ ในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายขององค์กร การมีเป้าหมายขององค์กรที่ชัดเจนตั้งแต่แรก จะสามารถประเมินผลได้ว่าผลในการดำเนินงานนั้นบรรลุประสิทธิผล (Effectiveness) หรือไม่ ซึ่งเป็นกรอบความคิดใหม่ในการประเมินผลที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงมากกว่าที่จะมุ่งแต่ ประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นหลักอย่างเดียว ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการสร้างผลผลิต โดยใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด ใช้เวลาน้อยที่สุด ซึ่งจะเป็นการเปรียบเทียบสิ่งที่ได้ (output) กับ ปัจจัยนำเข้า (Input) เป็นหลัก แต่ส่วนคำว่าประสิทธิผลนั้น จะมองเน้นไปที่ว่าสิ่งที่ทำนั้น เป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ (ประพนธ์ ผาสุขยัต. 2541 : 24-25)

ผู้บริหารนอกจากจะต้องตระหนักถึงเป้าหมายขององค์กรแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญต่อการปรับกระบวนการทำงานและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กรด้วย ภาวะ ผู้นำ นั้นถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารอยู่กลางการประกันภัยในการที่จะนำองค์กรให้ ประสบความสำเร็จได้ เพราะอยู่ช่อมรยนต์ คือ องค์กรที่ต้องบริการ โดยคำนึงถึงคุณภาพเป็น สำคัญ ดังนั้น ผู้บริหารอยู่กลางต้องเป็นผู้นำในการบริหารจัดการ เพื่อการยอมรับของคนใน องค์กร และของผู้ใช้บริการ ผู้นำจึงต้องมุ่งเน้นเรื่องของการสื่อสารให้ชัดเจนและต้องอาศัยศักยภาพ ของตนเอง และของทีมงานร่วมกัน โดยคำนึงการจัดระบบ โครงสร้างในองค์กร ที่สำคัญ คือ การมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารในการกำหนดทิศทาง และเป้าหมายขององค์กร การมีเป้าหมายที่

ชัดเจนขององค์กรตั้งแต่แรกก็จะสามารถประเมินผลสำเร็จขององค์กรได้ นั่นหมายถึง การมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ในเรื่องของการบริการ และคุณภาพ

อย่างไรก็ตาม การศึกษาเรื่องของภาวะผู้นำ ได้มีนักคิดนักทฤษฎี ได้ศึกษาค้นคว้า ทั้งในอดีตที่เริ่มตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษ 1980 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน เป็นการค้นหาองค์ประกอบหรือปัจจัยที่ทำให้ผู้นำมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานจากการศึกษาค้นคว้าสามารถระบุคุณลักษณะพฤติกรรม หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้แบบของความเป็นผู้นำแบบหนึ่งมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงกว่าภาวะผู้นำอีกแบบหนึ่ง (สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. 2548 : 3)

ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะ คือทฤษฎีที่เน้นการหาคุณลักษณะทั่วไปของผู้นำ เพื่อเปรียบเทียบกับบุคคลที่ไม่ใช่ผู้นำในการศึกษาภาวะผู้นำระยะแรก ๆ นักวิชาการให้ความสำคัญกับคุณลักษณะส่วนตัวของผู้นำ โดยพยายามแยกแยะว่าคุณลักษณะใดบ้างที่ดำรงอยู่ในตัวผู้นำ ตัวอย่างคุณลักษณะที่มีการระบุกันมากกว่าเป็นตัวชี้วัดความเป็นผู้นำ คือ ความเฉลียวฉลาด ความซื่อสัตย์ และความเชื่อมั่นในตนเอง งานวิจัยในยุคแรก ๆ ของแนวทางนี้จะศึกษาผู้นำที่ประสบความสำเร็จ ดังนั้น แนวทางนี้จึงรู้จักกันอีกนานประหนึ่งว่า แนวทาง “บุรุษผู้ยิ่งใหญ่” (The Great Man Approach) และมีความเชื่อว่า มีคนบางคนเท่านั้นที่เกิดมาเพื่อเป็นผู้นำ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ บุคคลคนใดจะเป็นผู้นำในอนาคตได้หรือไม่ ได้ถูกกำหนดล่วงหน้าโดยธรรมชาติแล้ว การวิเคราะห์คุณลักษณะผู้นำจากผลงานวิจัยเมื่อปี ค.ศ. 1948 ได้มีการค้นพบจุดร่วมสำคัญ 7 ประการ ของคุณลักษณะเชิงบุคลิกภาพกับการเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จ คือ ความเฉลียวฉลาด การริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะด้านสังคม ความเชื่อมั่นในตนเอง พลังแห่งความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์มั่นคงต่อหลักการ (พิชาย รัตนติลล ภูเก็ต. 2552 : 172) อย่างไรก็ตาม ยังมีการพบว่า คุณลักษณะดังกล่าวมีความสำคัญแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ เช่น ริเริ่มสร้างสรรค์มีส่วนร่วมให้ผู้นำประสบความสำเร็จในสถานการณ์หนึ่ง แต่อาจไม่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้นำที่อยู่ในสถานการณ์ซึ่งแตกต่างออกไป โดยศึกษาทฤษฎีคุณลักษณะได้ดังนี้

ประทีป บินชัย (2546 : 11) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำตามแนวภาวะผู้นำพิสัยสมบูรณ์ของผู้บริหารสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ทฤษฎีที่เชื่อว่าคนบางคนเกิดมาเพื่อการเป็นผู้นำโดยเฉพาะผู้นำที่ยิ่งใหญ่ในอดีตไม่ว่าจะเป็น Napoleon, Alexander the Great, Abraham Lincoln, Mahatma Gandhi, Martin Luther King, Sir Winston Leonard Spencer-Churchill, John Fitzgerald Kennedy, Nelson Mandela และ Margaret

Thatcher คูเหมือนว่า พวกเขาแตกต่างจากคนธรรมดาในหลายด้าน ซึ่งภายใต้พื้นฐานความเชื่อนี้ นักวิจัยได้สร้างมุมมองที่เรียกว่า “ทฤษฎีบุคคลยิ่งใหญ่ (The Great Man Theories) ขึ้นมา ซึ่งเชื่อว่าผู้นำที่ยิ่งใหญ่จะมีคุณลักษณะที่สำคัญที่ทำให้พวกเขาแตกต่างจากบุคคลอื่น เช่นเดียวกับ Bass (1990 : 79-81) ได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับผู้นำมากกว่า 163 เรื่อง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1948-1970 จนทำให้เขาสามารถระบุคุณลักษณะของผู้นำที่คิดว่าขึ้นอยู่กับคุณลักษณะ 6 ประการ คือ คุณลักษณะทางร่างกาย ภูมิหลังทางสังคม สติปัญญา บุคลิกภาพ คุณลักษณะที่เกี่ยวกับงาน และคุณลักษณะทางสังคม ซึ่งในแต่ละคุณลักษณะสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. คุณลักษณะทางร่างกาย (Physical Characteristics) ประกอบด้วย ความแข็งแรง, รูปร่าง, ความสูง, น้ำหนัก, ซึ่งกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลกับคุณลักษณะทางร่างกายให้ผลลัพธ์ที่ขัดแย้งกัน เช่น การมีส่วนสูงและน้ำหนักมากกว่าไม่ได้เป็นตัวบ่งชี้ว่า ความเป็นผู้นำจะมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลหรือไม่ แต่ก็มีองค์กรจำนวนมากเชื่อว่าบุคคลที่มีรูปร่างส่วนใหญ่ จะจำเป็นต่อการเชื่อฟังของผู้ตาม ซึ่งก็สามารถอธิบายได้อยู่บนพื้นฐานของอำนาจ การบังคับหรือความกลัว แต่ในขณะเดียวกัน Mahatma Gandhi, Napoleon, Stalin และ Deng Xiaoping ก็เป็นตัวอย่างของบุคคลรูปร่างเล็ก แต่ก็ยังเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ได้

2. คุณลักษณะด้านภูมิหลังทางสังคม (Social Background) ประกอบด้วยการศึกษา (Education) สถานภาพทางสังคม (Social status) และการเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางสังคม (Mobility) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพทางสังคมเศรษฐกิจที่ดี จะเป็นข้อได้เปรียบต่อการเข้าสู่สถานภาพทางของความเป็นผู้นำ บุคคลที่มีสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคมต่ำแต่สามารถก้าวสู่สถานภาพทางสังคมที่สูงกว่าได้ จะไปสู่ตำแหน่งผู้นำระดับสูงได้มากกว่าและในปัจจุบัน ผู้นำที่มีการศึกษาดีจะมีโอกาสเข้าสู่ตำแหน่งผู้นำได้ดีกว่า

3. คุณลักษณะด้านสติปัญญา และความสามารถ (Intelligence and Ability) ซึ่ง Bass (1990) สรุปไว้ว่า ผู้นำที่มีความรู้ (Knowledge) มีดุลพินิจ (Judgment) มีทักษะในการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ปฏิภาณไหวพริบดี สิ่งเหล่านี้เป็นตัวบ่งชี้ได้ในระดับหนึ่งว่า ผู้นำที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้อยู่ ถึงแม้ว่าจะต้องศึกษาปัจจัยอื่น ๆ มาประกอบก็ตาม

4. คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ (Personality) พบว่า Bass and Avolio (1990) แสดงความคิดเห็นว่า บุคลิกภาพประกอบด้วย การมีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) มีความซื่อสัตย์ (Integrity) อดทนต่อความเครียด (Tolerance of Stress) การควบคุมอารมณ์ได้ดี

(Emotional Control) มีความกระตือรือร้น (Enthusiasm) ความตื่นตัว (Alertness) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Original, Originality) มีความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) เป็นคนเปิดเผยไม่เก็บตัว (Extroversion) เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ จะต้องนำมาศึกษาในเรื่องของความเป็นผู้นำ

5. คุณลักษณะที่เกี่ยวกับงาน (Task-related Characteristic) ประกอบด้วย ความขยัน หมั่นเพียร (Drive to Achieve) ความรับผิดชอบ (Responsibility) การไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค (Persistence Against Obstacle) จะต้องมีความมุ่งมั่นสูง ริเริ่มงานใหม่ ๆ ผู้ที่จะเป็นผู้นำที่ดีได้จะต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้

6. คุณลักษณะทางสังคม (Social Characteristics) ประกอบด้วย ความนิยมแพร่หลาย (Popularity) มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Skills) มีเสน่ห์ดึงดูด (Attractiveness) ความร่วมมือ (Cooperativeness) ชอบสังคม (Social Participation) นักการทูต (Diplomacy)จากการระบุคุณลักษณะเหล่านี้ของ Bass (1990) มีส่วนในการสร้างความสามัคคี ความไว้วางใจ ซึ่งเป็นที่ยึดเหนี่ยวของกลุ่มได้

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย

1. ที่ตั้ง

ตำบลคำเตย ตั้งอยู่ในเขตตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ที่ละติจูดที่ 104° 41' 15 " ลองติจูดที่ 17° 12' 06" โดยห่างจากอำเภอเมืองนครพนมประมาณ 25 กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดนครพนม 30 กิโลเมตรอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร 760 กิโลเมตร

ประวัติศาสตร์และความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย

องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย เดิมคือสภาตำบลคำเตย ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2518 ในสมัย มรว.ดิศฤทธิ์ ปราโมทย์ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยมีนายพชีพ สบายใจ เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย คนแรก และมีนายเสาแก้ว โคตรที กำนันตำบลคำเตย เป็นประธานกรรมการบริหาร โดยตำแหน่งและมีสมาชิกสภาตำบลจำนวน 18 คน (ผู้ใหญ่บ้าน ทั้ง 18 หมู่บ้านเป็นสมาชิกสภาตำบล โดยตำแหน่ง ต่อมาได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 ทำให้สภาตำบลที่มีอยู่เดิมมีฐานะเป็นนิติบุคคล และสภาตำบลคำเตย ได้ยกฐานะจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ลงราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศ

ทั่วไป ที่ 113 ตอนพิเศษ 52 ง ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2539 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2540 จนถึงปัจจุบัน

2. นายกองจัดการบริหารส่วนตำบล

2.1 นายสังวาล ด้วงยา	ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2546 - 2548
2.2 นายไพศาล เคนจันทร์	ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2548 - 2552
2.3 นายจันทจร มงบุญ	ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2552 - 2556
2.4 นายไพศาล เคนจันทร์	ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2556 - ปัจจุบัน

3. เนื้อที่

ตำบลคำเตยมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 98 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 64,875 ไร่ โดยแยกเป็นดังนี้

- 3.1 พื้นที่ทำการเกษตร 28,087.5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 42 ของพื้นที่ทั้งหมด
- 3.2 พื้นที่ป่าไม้ 23,406.25 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 35 ของพื้นที่ทั้งหมด
- 3.3 พื้นที่สาธารณะ 7,356.25 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 11 ของพื้นที่ทั้งหมด
- 3.4 พื้นที่สร้างที่อยู่อาศัย 6,687.5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 10 ของพื้นที่ทั้งหมด
- 3.5 พื้นที่อื่น ๆ สถานที่ราชการ ร้านค้า อาคารพาณิชย์ เหมือนหินขาวฯ 1,337.5 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 2 ของพื้นที่ทั้งหมด

4. สภาพภูมิประเทศ

4.1 ตำบลคำเตย มีลักษณะภูมิประเทศทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ สลับกับทุ่งหญ้า เหมาะแก่การทำการเกษตร และ เลี้ยงสัตว์ โดยมีป่าไม้ที่เกิดเองตามธรรมชาติ เป็นจำนวนมาก เช่น ป่าเต็งรัง ป่าไผ่ ป่าเบญจพรรณ เป็นต้นสภาพดินมีความอุดมสมบูรณ์ ปริมาณน้ำฝน ฝนตกเฉลี่ย มากกว่า 2,000 ม.ม./ปี แต่ขาดแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้ในหน้าแล้ง ลักษณะภูมิอากาศ

4.2 ตำบลคำเตยมีลักษณะภูมิอากาศแบบลมมรสุม แบ่งเป็น 3 ฤดู ดังนี้

- 4.2.1 ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ - เมษายน
- 4.2.2 ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือน พฤษภาคม - ตุลาคม
- 4.2.3 ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน - มกราคม

5. อาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลหนองญาติ ตำบลโพธิ์ตาก อำเภอเมือง
 ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลโพนแพง ตำบลนาถ่อนอ.ธาตุพนมตำบลนางาม อ.เรณูนคร
 ทิศตะวันออกติดต่อกับ ตำบลขามเต่า ตำบลคงขวาง อำเภอบ้านกลางอำเภอเมือง
 ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลกุดาไ้ ตำบลนามะเขือ อำเภอปลาปาก

6. เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย มีเขตการปกครองทั้งหมด 18 หมู่บ้าน ดังนี้

6.1 บ้านหนองดินแดง หมู่ที่ 1	6.2 บ้านโพนสวรรค์หมู่ที่ 2
6.3 บ้านวังไฮ หมู่ที่ 3	6.4 บ้านคำเตย หมู่ที่ 4
6.5 บ้านคำเตย หมู่ที่ 5	6.6 บ้านคำเตยหมู่ที่ 6
6.7 บ้านโพนป่าหว้าน หมู่ที่ 7	6.8 บ้านทุ่งมนหมู่ที่ 8
6.9 บ้านคอนแดง หมู่ที่ 9	6.10 บ้านโพนค้อหมู่ที่ 10
6.11 บ้านหนองยาว หมู่ที่ 11	6.12 บ้านหนองกุงหมู่ที่ 12
6.13 บ้านคอนแดง หมู่ที่ 13	6.14 บ้านเจริญทองหมู่ที่ 14
6.15 บ้านคอนแดง หมู่ที่ 15	6.16 บ้านคำเตยหมู่ที่ 16
6.17 บ้านทุ่งมน หมู่ที่ 17	6.18 บ้านโพนสวรรค์หมู่ที่ 18

7. ประชากร

จำนวนประชากรตำบลคำเตยประจำปี พ.ศ. 2556 แยกตามรายหมู่บ้าน ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรตำบลคำเตย (ฝ่ายทะเบียนและบัตร อำเภอเมืองนครพนม : 2556)

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน	จำนวนประชากร			หมายเหตุ
		ครัวเรือน (หลัง)	ชาย(คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	
1	บ้านหนองดินแดง	152	245	285	530	
2	บ้านโพนสวรรค์	142	312	300	612	
3	บ้านวังไฮ	140	324	299	623	
4	บ้านคำเคย	274	490	422	912	
5	บ้านคำเตย	219	489	449	938	
6	บ้านคำเตย	223	321	317	638	
7	บ้านโพนป่าหว่าน	133	280	289	569	
8	บ้านทุ่งมน	203	455	488	943	
9	บ้านดอนแดง	202	436	441	877	
10	บ้านโพนค้อ	241	477	444	921	
11	บ้านหนองยาว	156	322	336	658	
12	บ้านหนองกุง	62	136	117	253	
14	บ้านเจริญทอง	189	398	389	787	
15	บ้านดอนแดง	183	400	384	784	
16	บ้านคำเคย	114	173	162	335	
17	บ้านทุ่งมน	130	272	292	564	
18	บ้านโพนสวรรค์	159	320	375	695	
รวม		3,093	6,194	6,131	12,325	

8. ความหนาแน่นของจำนวนประชากร

$$\text{ความหนาแน่นของประชากร} = \frac{(\text{จำนวนประชากรทั้งหมด})}{(\text{จำนวนพื้นที่ทั้งหมด})} = \frac{12,325}{98}$$

** ความหนาแน่นของประชากร ตำบลคำเตย 125.76 คน / ตารางกิโลเมตร **

9. จำนวนประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้ง ประจำปี 2556

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรที่มีสิทธิเลือกตั้ง (คณะกรรมการการเลือกตั้ง อบต.
คำเตย : 2556)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง			
		ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)	
1	บ้านหนองดินแดง	369	171	198	72.74
2	บ้านโพนสวรรค์	449	214	235	
3	บ้านวังไฮ	432	213	219	
4	บ้านคำเคย	637	333	304	
5	บ้านคำเคย	680	342	338	
6	บ้านคำเคย	471	225	246	
7	บ้านโพนป่าหว้าน	377	178	199	
8	บ้านทุ่งมน	659	312	347	
9	บ้านดอนแดง	597	294	303	
10	บ้านโพนค้อ	666	339	327	
11	บ้านหนองยาว	462	223	239	
12	บ้านหนองกุง	174	90	84	
13	บ้านดอนแดง	491	236	255	
14	บ้านเจริญทอง	525	256	269	
15	บ้านดอนแดง	566	287	279	
16	บ้านคำเคย	261	131	130	
17	บ้านทุ่งมน	407	199	208	
18	บ้าน โพนสวรรค์	456	203	253	
รวม		8,679	4,246	4,433	

10. สภาพทางเศรษฐกิจ

10.1 การประกอบอาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ และบางส่วนประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ประมาณ 15 เปอร์เซ็นต์ ค้าขาย ประมาณ 3 เปอร์เซ็นต์ รับราชการประมาณ 2 เปอร์เซ็นต์

10.2 หน่วยงานธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย

10.2.1 ปิ่มน้ำมันขนาดเล็กและก๊าซ 8 แห่ง

10.2.2 ปิ่มหลด 2 แห่ง

10.2.3 โรงสีข้าวขนาดเล็ก 45 แห่ง

10.2.4 ร้านอาหาร 12 แห่ง

10.2.5 ร้านค้า 68 แห่ง

10.2.6 สหกรณ์ร้านค้า/ ร้านค้าชุมชน 5 แห่ง

10.2.7 ร้านซ่อมรถ / ตู้ซ่อมรถ 9 แห่ง

10.2.8 รถเร่ขาย 2 คัน

10.2.9 ร้านรับซื้อข้าวเปลือก 1 แห่ง

10.2.10 ร้านอุปกรณ์ก่อสร้าง 2 แห่ง

10.2.11 ร้านผลิตถังขยะจากยางรถยนต์ 1 แห่ง

10.2.12 ร้านเสริมสวย 3 แห่ง

10.2.13 โรงเลี้ยงหมู 1 แห่ง

10.2.14 ร้านรับซื้อของเก่า 1 แห่ง

10.2.15 คลินิกหรือสถานบริการทางการแพทย์ 1 แห่ง

11. สภาพทางสังคม

11.1 การศึกษามีโรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 9 แห่ง แยกเป็น

11.1.1 โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 7 แห่ง ได้แก่

11.1.2 โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง คือ โรงเรียนคำเตยอุปถัมภ์ (ม.1 - 6)

11.1.3 โรงเรียนมัศึกษานำร่อง 1 แห่ง คือ โรงเรียนบ้านคอนแดง

(ป. 1 – ม. 3)

11.1.4 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน 8 แห่ง

11.1.5 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน 18 แห่ง

11.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

11.2.1 วัด/สำนักสงฆ์ จำนวน 19 แห่ง

11.2.2 คอนปู้ตา จำนวน 7 แห่ง

11.2.3 สภาวัฒนธรรม จำนวน 1 แห่ง

11.3 บริการสาธารณสุข

11.3.1 สถานพยาบาลเอกชน จำนวน 1 แห่ง คือ สถานพยาบาลหมอจิบ้านโพนคือ

1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนบ้านดอนแดงพื้นที่รับผิดชอบคือ หมู่ที่ 7, 9, 13, 14, 15

2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนบ้านคำเตยพื้นที่รับผิดชอบคือ หมู่ที่ 4, 5, 6, 16, 10, 2, 18

3) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนบ้านทุ่งมนพื้นที่รับผิดชอบคือ หมู่ที่ 8, 17, 11, 1, 12, 3

11.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

11.4.1 สถานีตำรวจชุมชนตำบลคำเตย จำนวน 1 แห่งมีสมาชิกอาสาสมัครตำรวจชุมชน จำนวนทั้งสิ้น 54 นาย

11.4.2 ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน 1 แห่ง มีสมาชิก อปพร. จำนวนทั้งสิ้น 218 นาย

11.4.3 ศูนย์กู้ชีพตำบล / หนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ภัย (EMS/OTOS) จำนวน 1 แห่ง โดยมีทีมปฏิบัติการ จำนวน 8 ทีม กระจายครอบคลุมทั้ง 18 หมู่บ้าน

11.4.4 มีรถบรรทุกน้ำอเนกประสงค์แบบดับเพลิงได้ ขนาด 210 แรงม้า ความจุ 6,00 ลิตร จำนวน 1 คัน

11.4.5 มีรถบรรทุกขยะแบบเทอ์ดท้าย ขนาด 6 ตั้ว 6 ล้อ จำนวน 1 คัน

12. บริการพื้นฐาน

12.1 การคมนาคมการคมนาคมโดยรถโดยสารประจำทาง และรถยนต์ส่วนตัว
เส้นทางคมนาคมมี 2 เส้นทางคือ

12.1.1 เส้นทางที่ 1 ถนนสายหนองญาติ – นาแก

12.1.2 เส้นทางที่ 2 ถนนสายนครพนม - ธาตุพนม

12.2 เส้นทางคมนาคม ประมาณ ร้อยละ 60 ยังเป็นถนนลูกรัง โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมในหมู่บ้านและเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน

12.3 การสื่อสารและโทรคมนาคม

12.3.1 ที่ทำการ ไปรษณีย์ (สาขาย่อย) จำนวน 1 แห่ง

12.3.2 โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 57 แห่ง

12.3.3 เสารับสัญญาณโทรศัพท์ จำนวน 3 แห่ง

การไฟฟ้าทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้ แต่ยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะครัวเรือนที่สร้างใหม่ และไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าสาธารณะตามหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 5 หลอด ติดตั้งโดยการไฟฟ้า แต่ยังไม่ทั่วถึงครบทุกหมู่บ้าน

13. แหล่งน้ำธรรมชาติ

13.1 ลำห้วยที่สำคัญ มี 9 สาย ได้แก่

13.1.1 ลำห้วยบังฮวก มีพื้นที่ครอบคลุม หมู่ที่ 7,1,13,4,5,6,16

13.1.2 ลำห้วยชะ โนด มีพื้นที่ครอบคลุม หมู่ที่ 2,18,10,4

13.1.3 ลำห้วยยาง มีพื้นที่ครอบคลุม หมู่ที่ 12,3

13.1.4 ลำห้วยจี่หมู มีพื้นที่ครอบคลุม หมู่ที่ 4,9,15

13.1.5 ลำห้วยสายหนองแสง มีพื้นที่ครอบคลุม หมู่ที่ 9,13

13.1.6 ลำห้วยวังนามแห่ง มีพื้นที่ครอบคลุมหมู่ที่ 15

13.1.7 ลำห้วยบ่อน้อย มีพื้นที่ครอบคลุมหมู่ที่ 14

13.1.8 ลำห้วยกุดข้าวปุ้น มีพื้นที่ครอบคลุม หมู่ที่ 11

13.1.9 ลำห้วยวังซุง มีพื้นที่ครอบคลุม หมู่ที่ 11

13.2 บึง หนอง และอื่น ๆ จำนวนมากกว่า 30 แห่ง

14. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

14.1 ฝ่ายน้ำล้น 10 แห่ง ได้แก่

14.1.1 ฝ่ายน้ำล้นป่าคำเตือ หมู่ที่ 1

14.1.2 ฝ่ายน้ำล้นห้วยยาง หมู่ที่ 3

14.1.3 ฝ่ายน้ำล้นห้วยจี่หมู หมู่ที่ 4

14.1.4 ฝ่ายน้ำล้นห้วยบังฮวก หมู่ที่ 7

14.1.5 ฝ่ายน้ำล้นหนองขามป้อม หมู่ที่ 8

- 14.1.6 ฝ่ายน้ำล้นล้าห้วยชะโนด หมู่ที่ 10
- 14.1.7 ฝ่ายน้ำล้นคำดาสิงห์ หมู่ที่ 12
- 14.1.7 ฝ่ายน้ำล้นห้วยสามประก่อ หมู่ที่ 13
- 14.1.8 ฝ่ายน้ำล้นคำดาเปรม หมู่ที่ 14
- 14.1.9 ฝ่ายน้ำล้นบ่อน้อย หมู่ที่ 14
- 14.1.10 บ่อน้ำคั้น 30 แห่ง
- 14.1.11 บ่อบาดาล บ่อตอก บ่อเจาะ 16 แห่ง
- 14.1.12 ประปาหมู่บ้าน 15 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14,

15, 16, 17, 18

15. ข้อมูลอื่น ๆ

- 15.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่
 - 15.1.1 ป่าไม้ในที่สาธารณะมีประมาณ 7,000 ไร่
 - 15.1.2 หินสวยงาม หมู่ที่ 2, 4, 5, 10, 18
- 15.2 มวลชนจัดตั้ง
 - ลูกเสือชาวบ้าน 2 รุ่น จำนวน 280 คน
- 15.3 แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของตำบล
 - 15.3.1 ตำบลคำเตยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ได้แก่
 - 1) ฝ่ายน้ำล้นบ้านวังไฮ บ้านวังไฮ หมู่ที่ 3
 - 2) คอนปู้ตบ้านคำเตยบ้านคำเตย หมู่ที่ 5
 - 3) สำนักสงฆ์ดงมะไฟ บ้านคำเตย หมู่ที่ 6

16. ประเด็นการพัฒนางองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย

ประเด็นการพัฒนางองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย มี 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
4. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
5. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ
6. ด้านการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

7. ด้านการพัฒนาการเมือง การบริหาร

8. ด้านการพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
ท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตยมีดังนี้

1. พัฒนาประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

2. สร้างรายได้ สร้าง โอกาสให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

3. สร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย ได้ประกาศ
สงครามกับ 3 เรื่องหลัก ดังนี้

1. สงครามเอาชนะความยากจน

2. สงครามเอาชนะยาเสพติด

3. สงครามเอาชนะการทุจริต คอรัปชั่น

17. ข้อมูลด้านศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย

17.1 องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย เป็น องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มี
ขีดความสามารถในการบริหารงานเพื่อให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่การปกครองได้อย่างมี
ประสิทธิภาพและเต็มความสามารถ โดยมีระบบโครงสร้างการบริหารงาน อัตรากำลังบุคลากร
ขององค์กรสถานะการคลัง และเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ
และอยู่ในสภาพที่พร้อม ใช้งาน มีดังนี้

17.1.1 การรวมกลุ่มของประชาชน

การรวมกลุ่มที่สำคัญในตำบลคำเตย มีจำนวนทั้งสิ้น 103 กลุ่ม แยกประเภท
กลุ่มย่อยได้ดังนี้

1) กลุ่มส่งเสริมอาชีพ,กลุ่มเกษตรกร 31 กลุ่ม

2) กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ 18 กลุ่ม

3) กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน 18 กลุ่ม

4) กลุ่มแม่บ้าน 18 กลุ่ม

5) กลุ่มสตรีประจำหมู่บ้าน 18 กลุ่ม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภชัย เข็มชะอ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียง
เลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยา
เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2529 ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ไปลงคะแนนเสียงด้วยความสำนึกของตนเอง
2. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ไปลงคะแนนเสียงโดยได้ตัดสินใจเลือกผู้สมัครไว้ก่อนหลายวันแล้ว
3. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ตัดสินใจเลือกผู้สมัครโดยคำนึงถึงตัวบุคคลมากกว่ากลุ่ม
4. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นเมืองพัทยาดีพอสมควร

5. ผู้มีสิทธิเลือกตั้งยังให้ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพัทยาน้อย
 ปรกรณ์ บุคดาเพ็ง (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน : ศึกษากรณีบ้านหัวหนองตำบลหนองสองห้องอำเภอหนองสองห้องจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2531 สรุปผลการวิจัยพบว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งได้วางแผนดำเนินการหาเสียง โดยการตระเวนหาเสียงจัดตั้งกลุ่มสนับสนุนจัดเลี้ยงอาหาร กล่าวโจมตีซึ่งกันและกันซึ่งคะแนนเสียงและควบคุมคะแนนเสียงนอกจากนี้ยังอาศัยบุคลิกลักษณะส่วนตัวความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านและมีญาติพี่น้องจำนวนมากให้การสนับสนุนซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านและอิทธิพลของปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมมีผลต่อแบบแผนการลงคะแนนเสียงที่ได้รับผู้ใหญ่บ้าน

ศิริชัย กาญจนวรรณ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงที่ได้รับ : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งซ่อม สมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านไผ่จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2533 พบว่า กระบวนการและวิธีการดำเนินการเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ได้วางแผนและดำเนินการหาเสียงให้ตนเองตามจุดต่าง ๆ ทุกหน่วยเลือกตั้ง โดยใช้สื่อบุคคลวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณที่คล้ายคลึงและแตกต่างกันคือ การปราศรัยหาเสียงตามชุมชนของเทศบาลการใช้รถโฆษณาการเดินทางหาเสียงตามบ้านของผู้มีสิทธิการใช้ห้วคะแนนการแจกสิ่งของตามงบประมาณของผู้สมัครแต่ละคนและการใช้เงินซื้อเสียงในอัตราเล็กน้อยแตกต่างกัน

นพรัตน์ ทวี (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยยุทธศาสตร์การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีการใช้ทรัพยากรที่สำคัญในการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร การศึกษาสรุปได้ว่า คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งมิได้บ่งบอกถึงชัยชนะในการเลือกตั้ง เว้นแต่ถ้าผู้สมัครสามารถนำคุณสมบัติส่วนตัวและทรัพยากรที่สำคัญในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ที่มีอยู่หรือที่แสวงหามาได้ไปดำเนินการใช้ให้

เกิดความพึงพอใจ แก่ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งมากที่สุด โดยใช้ผ่านทางผู้นำชุมชนซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพลอยู่ภายใต้ระบบอุปถัมภ์และยุทธศาสตร์การใช้ทรัพยากรภายใต้ระบบอุปถัมภ์นี้เป็นการใช้ที่มีประสิทธิผลมาก

วิทยา โยธารินทร์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของหัวคะแนนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตอำเภอหนองกงบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2533 สรุปผลการวิจัย พบว่า วิธีการจัดตั้งหัวคะแนนและการควบคุมหัวคะแนนของผู้สมัครมี 3 วิธี คือ ผู้สมัครเข้าหาหัวคะแนนด้วยตัวเองเชิญหัวคะแนนมาประชุมและจัดเลี้ยงที่บ้านและผู้สมัครช่วยอาศัยบุคคลที่สองช่วยจัดตั้งส่วนกระบวนการและวิธีการที่หัวคะแนนช่วยหาเสียงเลือกตั้ง ได้แก่ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ในโอกาสและสถานการณ์ที่เอื้ออำนวย การซื้อคะแนนเสียง การแจกสิ่งของ การโจมตีคู่แข่งงานจัดงานเลี้ยงอาหารสุราและเครื่องดื่มการรวบรวมข้อมูลเสนอผู้สมัครและวิธีการสุดท้าย คือ การให้ความช่วยเหลือประชาชนในด้านต่าง ๆ หัวคะแนนมีบทบาทสำคัญในด้านการใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัว

อภิสิทธิ์ กุลธวัชศิริ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงที่ได้รับกรรมการสุขาภิบาลกุดหว้าอำเภอกุฉินารายณ์จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2532 สรุปผลการวิจัย ดังนี้ ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งส่วนมากตัดสินใจไปลงคะแนนเสียงที่ได้รับเพราะมีความสำนึกทางการเมืองเป็นเหตุสำคัญส่วนมากตัดสินใจเลือกผู้สมัครคนใดคนหนึ่งก่อนวันเลือกตั้ง โดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัครเป็นสำคัญ และใช้คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ได้แก่ ความรู้สามารถความซื่อสัตย์สุจริตความขยันและความจริงใจเป็นองค์ประกอบการตัดสินใจเป็นองค์ประกอบการตัดสินใจ

อศนี วุฑฒิสวัสดิ์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเมืองมีส่วนร่วมของประชาชนในการเมืองท้องถิ่นสุขาภิบาล โดยศึกษาเชิงเปรียบเทียบถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ที่อยู่ในเขตสุขาภิบาลที่ประธานกรรมการ มาจากการเลือกตั้งและประธานกรรมการสุขาภิบาลที่มาจากการแต่งตั้งผลการวิจัย พบว่า มูลเหตุที่ประชาชนไม่ได้เข้ามีส่วนร่วมในการปกครองนั้นเนื่องมาจากความไม่รู้ไม่เข้าใจและความไม่สนใจต่อกิจกรรมทางการเมืองของประชาชนเป็นประการสำคัญ และประชาชนให้ความสำคัญในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากกว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งกรรมการสุขาภิบาลเหตุผลที่ไปเลือกตั้ง เพราะถือว่าเป็นหน้าที่และเห็นคุณค่าของการเลือกตั้ง โดยความเห็นของประชากรทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างของค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญที่ .05

ศิวัชร ปัญจมาลา (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน : ศึกษากรณีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม เขต 1 พ.ศ. 2537 ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนมากที่สุดได้แก่พรรคการเมืองคุณสมบัติผู้สมัครรับเลือกตั้ง และหวัคະແນตามลำดับนอกจากนี้จากการศึกษาพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งพบว่าประชาชน มีความสนใจในการเลือกตั้งค่อนข้างมากและจากการศึกษาพบว่า พรรคการเมืองมีบทบาทมากที่สุดในการเลือกตั้งรองลงมาคือคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และหวัคະແນ

ไพรัช ไชยสมคุณ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยพฤติกรรมกาเลือกตั้งกำนัน : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลโคกก่ออำเภอเมืองมหาสารคามจังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2534 สรุปผลการวิจัยพบว่า กระบวนการและวิธีการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยการนัดประชุมญาติพี่น้องมิตรที่สนิทสนมหวัคະແນในหมู่บ้านของตนแล้วขยายไปยังหมู่บ้านอื่น ๆ อย่างไม่เป็นที่หมายตาเมื่อตำแหน่งกำนันว่างลง ผู้สมัครทุกคนเริ่มหาเสียงอย่างเป็นทางการ เช่น การโฆษณาหาเสียงการเดินทางปราศรัยหาเสียงการเลี้ยงอาหารการใช้หวัคະແນการหาเสียงกรณีพิเศษ เช่น การแจกเงินและสิ่งของตามลำดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งส่วนการตัดสินใจเลือกผู้สมัครนั้นผู้มีสิทธิเลือกตั้งมักตัดสินใจเอง

วัชรินทร์ แอมปรัชฌาย์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งและแบบแผนของพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงที่ได้รับของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งกรรมการสุขาภิบาลตำบลลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2538 สรุปผลการวิจัยพบว่า ผู้สมัครรับเลือกรับเลือกตั้งทั้งสองฝ่ายวางแผนหาเสียง โดยการย้ายผู้มีสิทธิออกเสียงที่อยู่นอกเขตเข้ามาอยู่ในเขตสุขาภิบาลก่อนมีการเลือกตั้งหาเสียง โดยประชาสัมพันธ์นโยบายและผลงานในอดีตเยี่ยมประชาชนในเขตเลือกตั้งและจ่ายเงินซื้อเสียงในอัตราเสียงละ 100-1,000 บาทผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งตัดสินใจลงคะแนนเสียงด้วยตนเอง โดยพิจารณา นโยบายและแนวทางพัฒนาสุขาภิบาลของผู้สมัครส่วนความสัมพันธ์กับผู้สมัครผลงานของกรรมการสุขาภิบาลชุดก่อนและเงินที่ได้รับจากผู้สมัครเป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจ

กิตติม์ บุญชูวิทย์ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ในเขตจังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับการเมืองการปกครองของประชาชนในเขตจังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของ

ประชาชนในเขตจังหวัดขอนแก่น ด้านการมีส่วนร่วมในกลุ่มผลประโยชน์อยู่ในระดับปานกลางด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองอยู่ในระดับต่ำด้านการมีส่วนร่วม ในการเลือกตั้งอยู่ในระดับต่ำและเมื่อเปรียบเทียบในเรื่องของเพศพบว่าเพศหญิงและชายมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองแตกต่างกันน้อยมากจนแทบจะไม่พบความแตกต่างเลยส่วนในเรื่องอายุพบว่า ประชาชนที่มีอายุอยู่ระหว่าง 26 – 35 ปีและ 36 – 60 ปีมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองสูงกว่าประชาชนที่มีอายุอยู่ระหว่าง 18 – 25 ปีและผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปีในเรื่องของระดับการศึกษาพบว่า ประชาชนที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองสูงกว่าผู้ที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีและในเรื่องของอาชีพก็พบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพการเกษตรมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองสูงกว่ากรรมกรข้าราชการผู้ที่ทำงานบริษัทผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวตลอดจนผู้ที่ว่างงาน

โอฬาร ถิ่นบางเตียว (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการเมืองท้องถิ่นกับการนำรูปแบบการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี โดยตรงมาใช้ในการปกครองท้องถิ่นของเทศบาล : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองมาบตาพุด จังหวัดระยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทในเชิงโครงสร้างอำนาจชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับการเมือง ในเทศบาลเมืองมาบตาพุดศึกษาการเมืองของการนำรูปแบบการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี โดยตรงมาใช้ในการปกครองท้องถิ่นของเทศบาลเมืองมาบตาพุดและประเมินผลความเหมาะสมของการนำรูปแบบการเลือกตั้ง โดยตรงมาใช้ในการปกครองท้องถิ่นของเทศบาลเมืองมาบตาพุดผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างอำนาจชุมชนในอดีตมีความสัมพันธ์แบบระบบเครือญาติเกิดขึ้นเพราะความจำเป็นในการดำรงชีวิตของคนในชุมชนทำให้คนในชุมชนต้องมารวมมือกันในกลุ่มเครือญาติทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมและการปกครองต่อมาเมื่อการขยายตัวของรัฐราชการเข้าสู่ชุมชนทำให้มีการเลือกตั้งลักษณะการเลือกตั้งกำนัน-ผู้ใหญ่บ้านในอดีตชาวบ้านยังใช้เกณฑ์การพิจารณาเลือกผู้ที่อาวุโส เป็นคนดีมีคุณธรรมเป็นผู้นำก่อให้เกิดโครงสร้างอำนาจเชิงซ้อนในชุมชนระหว่างอำนาจรัฐราชการและระบบเครือญาติหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงการผลิตของชุมชนจากการผลิตเพื่อยังชีพเปลี่ยน ไปเป็นการผลิตเพื่อการขายในระบบเศรษฐกิจเงินตราการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ได้กัดกร่อนความสัมพันธ์แบบพึ่งพาระหว่างกันของระบบเครือญาติไปสู่การจ้างแรงงานผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจในชุมชนเริ่มมีบทบาทในการอุปถัมภ์ชาวบ้านและได้รับการยอมรับจากชาวบ้าน ให้เป็นผู้นำชุมชนเมื่อ โครงการพัฒนาของรัฐ (นโยบายเงินผัน) เข้าไปมีอิทธิพลในชุมชนทำให้บทบาทของกำนัน-ผู้ใหญ่บ้านเริ่มมีผลประโยชน์จากโครงการ

พัฒนาการเลือกตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้านต้องใช้เงินทุนในการหาเสียงเพื่อให้ได้รับเลือกตั้งในการเข้ามาของนิคมอุตสาหกรรมได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมยังผลให้เกิดกลุ่มอำนาจใหม่ที่ได้รับผลประโยชน์จากอุตสาหกรรมในชุมชนคือกลุ่มนายทุนนักธุรกิจ ในชุมชนเข้ามามีบทบาททางการเมืองแทนกำนัน-ผู้ใหญ่บ้านการขึ้นสู่อำนาจของกลุ่มอำนาจใหม่ภายใต้บริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ทำลายเกณฑ์ดั้งเดิมลงแล้วได้สถาปนาระบบธุรกิจการเมืองขึ้นเป็นเงื่อนไขหลักในการขึ้นสู่ตำแหน่งอำนาจทางการเมือง โดยมีการแบ่งเป็นฝักฝ่ายของกลุ่มการเมืองและการอุปถัมภ์ภายในกลุ่มของต้นส่วน การศึกษาการเมืองของรูปแบบการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี โดยตรงพบว่าการเมืองท้องถิ่นในเทศบาลเมืองมาบตาพุดอยู่ภายใต้ระบบผูกขาดอำนาจปกครองไว้ในกลุ่มอำนาจเดียว โดยอาศัยระบบการฮั้วทางการเมืองตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันระบบฮั้วทางการเมืองเกิดขึ้นเพราะกลุ่มอำนาจขาดแคลนทรัพยากรทางการเมืองเพื่อการสร้างอำนาจต่อรองเรื่องผลประโยชน์ทางการเมืองและการฮั้วทางการเมืองเพื่อการจัดสรรอำนาจทางการเมืองการบริหารสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นภายใต้โครงสร้างการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี โดยตรงเพราะการฮั้วทางการเมืองมีข้อจำกัดทำให้กลุ่มอำนาจที่ผูกขาดอำนาจปกครองแตกออกเป็น 2 กลุ่มการศึกษาการเมืองประเมิณผลพบว่าการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี โดยตรงมีความเหมาะสมที่จะเป็นตัวแทนในการปกครองเทศบาลแม้ว่าจะพบปัญหาการซื้อเสียงขนาดหนักในการเลือกตั้งแต่ตัวแทนดังกล่าวได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อระบบการเมืองท้องถิ่น

1. มีการนำเสนอนโยบายแทนตัวบุคคล
2. สร้างข้อจำกัดต่อระบบการฮั้วทางการเมือง
3. สร้างเสถียรภาพให้นายกเทศมนตรีในการบริหาร

แต่การนำตัวแทนการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี โดยตรงไปใช้สมควรที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมส่งเสริมการประชาสัมพันธ์จะเป็นการสร้างความรู้ให้กับประชาชนได้ส่งเสริมบทบาทของประชาชนให้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น

ธนกรณ์ ว่องไว (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสัตหีบจังหวัดชลบุรีมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจความคิดเห็นของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งต่อระบบการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 ผลการศึกษาพบว่า การมีความซื่อสัตย์

สุจริตเป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและการรู้จักกันเป็นการส่วนตัว เป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญลำดับสุดท้ายของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญในการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าการแบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมีผลดี

ทวีศักดิ์ ลิ้มไพศาล (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในระดับดีมีส่วนร่วมในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งตรวจสอบรายชื่อติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งขณะเดียวกัน พบปัญหาจากการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคือบัญชีรายชื่อตกหล่นเจ้าหน้าที่รัฐ ไม่มีการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งจุดเลือกตั้งไม่มีความสะดวกสบายเป็นต้น

นคร อรุณเจริญรัตน์ (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองพระประแดงจังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. 2547 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรีนครและสมาชิกสภาเทศบาล โดยตรงของเทศบาลเมืองพระประแดงจังหวัดสมุทรปราการศึกษาความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการต่าง ๆ ของนายกเทศมนตรีนครและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของประชาชนในการให้บริการของเทศบาลเมืองพระประแดง ผลการศึกษาพบว่าประชาชนร้อยละ 91.99 ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีนครและสมาชิกเทศบาลเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 ส่วนใหญ่ร้อยละ 50 เลือกกลุ่มของพรรคการเมืองระดับชาติเหตุผลในการเลือกสมาชิกสภาเทศบาลคือ ต้องการให้มีความจริงจังแก้ปัญหาท้องถิ่นอย่างแท้จริงส่วนการเลือกนายกเทศมนตรีนครประชาชนต้องการนายกเทศมนตรีนครสังกัดพรรคการเมืองระดับชาติสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและพบว่า ประชาชนเมื่อเลือกนายกเทศมนตรีนครแล้วยังเลือกสมาชิกเทศมนตรีนครในกลุ่มเดียวกันด้วยในด้านความต้องการของประชาชนต่อการให้บริการด้านต่าง ๆ ของเทศบาลเมืองพระประแดงพบว่า ด้านที่ประชาชนต้องการมากที่สุดคือเรื่องความสะดวกของตลาดสดในเขต

รับผิดชอบของเทศบาลการดูแลคนพิการการให้บริการด้านการศึกษาของ โรงเรียนเทศบาลการ ให้บริการสาธารณสุข

ประเสริฐ รักเผ่า (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องเศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วยการ เลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น โดยตรง : กรณีศึกษาการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ระยะเวลาปีวัดอุปสงค์ เพื่อศึกษาฐานเศรษฐกิจและการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรงของจังหวัดระยองและเพื่อการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ฐานทางเศรษฐกิจและการเมือง กับกระบวนการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรงจังหวัดระยองผลการศึกษาพบว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรงตั้งอยู่บน โครงสร้างอำนาจซึ่งมีลักษณะเป็น โครงสร้างอำนาจ 3 ขั้วอำนาจคือกลุ่มบ้าน ค่ายกลุ่มบ้านแพและกลุ่มบ้านแก่ง โดยทั้งสามกลุ่มมีฐานทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันกลุ่มบ้าน ค่ายมีฐานทางเศรษฐกิจจากการรับเหมาก่อสร้าง กลุ่มบ้านเพิ่มมีฐานทางเศรษฐกิจจากการประมง และการท่องเที่ยวกลุ่มแก่งมีทุนทางสังคมและเป็นนักการเมืองอาชีพและมีกลุ่มอิสระเป็นตัว สอดแทรก โดยการสร้างพันธมิตรระหว่างกลุ่มเป็นกลไกทางการเมืองเพื่อเข้าสู่การแข่งขัน ใน การเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดการก่อรูปของพันธมิตรทางการเมืองภายใต้ โครงสร้างอำนาจหลักในจังหวัดระยองมีผลต่อกระบวนการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัด โดยตรงการเลือกตั้งมีการต่อสู้แข่งขันกันอย่างเข้มข้นและยืดเยื้อถึง 3 ครั้งจากการ ศึกษาวิจัย ผู้วิจัยเห็นว่าสมควรเสนอแนวทางเพื่อปรับปรุงการเลือกตั้งนายกองค์การบริหาร จังหวัด โดยตรง โดยให้การปรับปรุงรูปแบบการเลือกตั้งที่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละ จังหวัดที่มี โครงสร้างอำนาจทางเศรษฐกิจการเมืองที่แตกต่างกัน

พองจันทร์ วุฒินันชัย (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องบทบาทของประชาชนในการ เลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรง ในอำเภอแม่เฒ่าจังหวัดเชียงใหม่ มี วัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อศึกษาบทบาทอัตราส่วน/ระดับการมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง รวมทั้งปัจจัยและเหตุผลที่มีสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การ บริหารส่วนจังหวัดในอำเภอแม่เฒ่า ผลการศึกษาพบว่าประชาชนในอำเภอแม่เฒ่าส่วนใหญ่มี บทบาทและพฤติกรรมในการมีส่วนร่วม ในการ ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดในระดับสูงประชาชนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์หา เสียงมาฟังการปราศรัยติดตามการเมืองทางสื่อต่าง ๆ และแจ้งเหตุการณ์การกระทำผิดกฎหมาย เลือกตั้งให้เจ้าหน้าที่รัฐรับทราบเป็นต้น

สายประพิศ สายทองกุล (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรง : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตจังหวัดตราด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรงและเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรง ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรงส่วนใหญ่มีทัศนคติในระดับดี โดยเห็นด้วยต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรงในจังหวัดตราดที่มีเพศอาชีพและรายได้แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดตราดที่มีอายุและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 48 ปีขึ้นไปมีทัศนคติเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรงสูงกว่าประชาชนที่มีอายุระหว่าง 18-27 ปีและอายุระหว่าง 28-37 ปี ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีทัศนคติในเรื่องการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรงสูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและระดับอนุปริญญาขึ้นไปและด้านการรับรู้และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรงอยู่ในระดับน้อยมาก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกล่าว โดยสรุปคือ พฤติกรรมการลงคะแนนเลือกตั้งเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ได้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น โดยแยกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรมชุมชนปัจจัยด้านผู้สมัครรับเลือกตั้งปัจจัยด้านผู้มีสิทธิ์ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำกรอบแนวคิดทฤษฎีต่อไปนี้มาเป็นแนวทางในการวิจัยคือกรอบแนวคิดที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง โดยประยุกต์จากทฤษฎีความนึกเชิงเหตุผลของ แอนโทนี ดาวน์ (Anthony Downs) ที่กล่าวว่า ความสำนึกตรึงตรองของผู้ไปใช้

สิทธิออกเสียงที่มีต่อการบริหารการเลือกตั้งนโยบายพรรคและสภาของผู้สมัครรับเลือกตั้ง
คาวน์ (Downs. 2002 : 147 อ้างถึงในอภิสิทธิ์ กุลธวัชศิริ. 2534 : 13) และกรอบแนวคิดที่
เกี่ยวกับการซื้อสิทธิ-ขายเสียง โดยประยุกต์จากแนวคิดเกี่ยวกับการซื้อสิทธิ-ขายเสียงที่ได้
อธิบายไว้ในหนังสือ “เลือกตั้งวิกฤต : ปัญหาและทางออก” ของอาจารย์สมบัติ จันทรวงศ์
(สมบัติ จันทรวงศ์. 2536 : 185-188) ผู้วิจัยจึงได้สรุปนำมาสู่กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า
ครั้งนี้ว่าผู้ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ใ้บ้จจยอะไรในการเลือกนายกองค์การบริหารส่วน
ตำบล

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ - อายุ

1.2 ระดับการศึกษา - อาชีพ

1.3 ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร - รายได้

1.4 ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน

2. คุณลักษณะผู้สมัครรับเลือกตั้ง

2.1 มีความรู้ความสามารถ

2.2 มีความซื่อสัตย์สุจริต

2.3 มีความเสียสละช่วยเหลืองานส่วนรวม

2.4 เป็นคนตำบลคำเตยโดยกำเนิด

2.5 เป็นคนมีประสบการณ์ในการทำงาน

2.6 เป็นคนมีฐานะดี

2.7 เป็นผู้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในชุมชน

2.8 เป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี

3. นโยบายของผู้สมัคร

3.1 มีนโยบายที่สามารถปฏิบัติได้จริง

3.2 นโยบายตรงกับปัญหาความต้องการของประชาชน

3.3 นโยบายสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ อบต.

3.4 นโยบายมุ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับส่วนรวม

3.5 นโยบายมีความแปลกใหม่น่าสนใจ

3.6 นโยบายมีความชัดเจนเข้าใจง่าย

4. วิธีการหาเสียงของผู้สมัคร

4.1 เดินหาเสียง-ออกปราศรัยตามหมู่บ้าน

4.2 ใบปลิว-รถโฆษณา

4.3 บัตรแนะนำตัว-วิทยุกระจายเสียง

 - เลือก

 - ไม่เลือก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค้การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน การวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยถือเกณฑ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ณ วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป จำนวน 18 หมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 8,679 คน (คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ อบต. คำเตย : 2556)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค้การบริหารส่วนตำบล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยถือเกณฑ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ตั้งวันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไปจำนวนทั้งสิ้น 383 คน โดยใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane Taro. 1973 : 727) ดังนี้

สูตร

$$n = \frac{N}{1+N^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง N = ขนาดประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย e = ค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง = .05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{8,679}{1+8,679 (0.05)^2} \\ &= 382.37 \end{aligned}$$

ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เท่ากับ 382.37 คน เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์และเป็นไปตามหลักการของการวิจัย จึงปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 383 คนและหาสัดส่วนจากกลุ่มประชากรด้วยการสุ่มตัวอย่างจำนวนประชากร โดยเทียบบัญญัติไตรยางค์ยกตัวอย่าง

$$\text{บ้านหนองดินแดง} = \frac{369 \times 383}{8,679} = 16.28$$

ได้ประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองจังหวัดนครพนม โดยถือเกณฑ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านหนองดินแดง	369	16
2	บ้านโพนสวรรค์	449	20
3	บ้านวังไฮ	432	19
4	บ้านคำเตย	637	28
5	บ้านคำเตย	680	30
6	บ้านคำเตย	471	21
7	บ้านโพนป่าหว่าน	377	17

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
8	บ้านทุ่งมน	659	29
9	บ้านคอนแดง	597	26
10	บ้านโพนค้อ	666	29
11	บ้านหนองยาว	462	20
12	บ้านหนองกุง	174	8
13	บ้านคอนแดง	491	22
14	บ้านเจริญทอง	525	23
15	บ้านคอนแดง	566	25
16	บ้านคำเตย	261	12
17	บ้านทุ่งมน	407	18
18	บ้านโพนสวรรค์	456	20
รวม		8,679	383

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดและปลายปิด แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ความเป็นเครือญาติ ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน เป็นลักษณะตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2556 ลักษณะคำถามเป็นแบบสอบถามปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ ต่ำมาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 4 เป็นข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

2. การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ

2.3 สร้างแบบสอบถามตามประเด็นและรูปแบบคำถามที่กำหนด

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

2.5 ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบสอบถามฉบับจริง

3. การตรวจสอบเครื่องมือ

3.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Item of Objective Congruence หรือ IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 249) โดยกำหนดให้

เห็นด้วย มีค่าเท่ากับ +1 ข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ไม่แน่ใจ มีค่าเท่ากับ 0 ข้อคำถามนั้นไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ไม่เห็นด้วย มีค่าเท่ากับ -1 ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลเซกา อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 40 คน ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

1. สิบตำรวจโท สมศักดิ์ เลิศสงคราม วุฒิการการศึกษารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2. ผศ. โกวิท ยอดมงคล วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

3. นายบุญเยี่ยม ยศเรืองศักดิ์ วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ ประจำสาขาวิชาไฟฟ้า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยนครพนม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงผู้ใหญ่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพื่อขอความอนุเคราะห์ประชาชนได้กรอกแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยกำหนดให้มีผู้ช่วยวิจัยในการเก็บข้อมูลหมู่บ้านละ 1 คน จำนวน 18 คน เพื่อนำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัย ชี้แจงขั้นตอนและวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทั้งหมด 383 ชุด เพื่อแจกแบบสอบถามทั้ง 18 หมู่บ้าน ตามสัดส่วน
4. ดำเนินการเก็บแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำเอกสารที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง
2. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form)
3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อ โดยกำหนดมาตรวัดแต่ละข้อคำถามแบ่งคำตอบเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท Likert (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102-103) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับสูงมาก	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับสูง	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับต่ำ	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับต่ำมาก	กำหนดให้	1	คะแนน

การแปลความหมาย คะแนนที่ได้จะนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายจากระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย แบบมาตราอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยนำคะแนนมาแบ่งเป็นช่วงเท่า ๆ กัน ตั้งแต่ 1-5 คะแนน จำนวน 5 ชั้น โดยมีความกว้างเท่ากับ 0.80 คะแนนเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามผู้วิจัยยึดหลักเกณฑ์ ดังนี้ (รังสรรค์ ลิงหลิน. 2551 : 186)

ระดับคะแนน	1.00-1.80	หมายถึง	ระดับเหตุผล น้อยที่สุด
ระดับคะแนน	1.81-2.60	หมายถึง	ระดับเหตุผล น้อย
ระดับคะแนน	2.61-3.40	หมายถึง	ระดับเหตุผล ปานกลาง
ระดับคะแนน	3.41-4.20	หมายถึง	ระดับเหตุผล มาก
ระดับคะแนน	4.21-5.00	หมายถึง	ระดับเหตุผล มากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อยู่ในชุมชน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ระดับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตยอำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การวิเคราะห์อิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร รายได้ระยะเวลาที่อยู่ในชุมชน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ถดถอย พหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linere regression analysis)) แบบ Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย
4. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ใช้การแจกแจงความถี่ และพรรณนาความ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างได้แก่ประชาชนผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีความสมบูรณ์และสามารถนำเข้าสู่การวิเคราะห์ รวมทั้งสิ้น 383 คน จากนั้นนำมาจัดทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ นำเสนอด้วยตารางประกอบคำบรรยายเป็นหลัก

1. สัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน ประชากร
n	แทน กลุ่มตัวอย่าง
X_1	แทน เพศ
X_2	แทน อายุ
X_3	แทน ระดับการศึกษา
X_4	แทน อาชีพ
X_5	แทน ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร
X_6	แทน รายได้
X_7	แทน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
X_8	แทน คุณลักษณะประจำตัวผู้สมัคร
X_9	แทน นโยบายของผู้สมัคร

X10	แทน	วิธีการหาเสียงของผู้สมัคร
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SKEWNESS	แทน	ค่าความเบ้ (Skewness)
KURTOSIS	แทน	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
R	แทน	ค่าที่แสดงระดับของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตามซึ่งเรียกว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient)
R ²	แทน	ค่าที่แสดงอิทธิพลของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรตาม
R Square Adjusted	แทน	ค่า R Square ที่ปรับแก้แล้ว
Std. Error of the Estimate	แทน	ค่าที่แสดงระดับของความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดมาพยากรณ์ตัวแปรตาม
Y'	แทน	ค่าประมาณหรือค่าทำนายของตัวแปรตาม
b0	แทน	ค่าคงที่ของสมการถดถอยพหุคูณในรูปของสมการตัวอย่าง
bi	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการถดถอยพหุคูณของตัวแปรอิสระ
β_i	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานแสดงถึงน้ำหนักของความสำเร็จหรืออิทธิพลของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม
· Sig.	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้จากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน ผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ ต่อการตัดสินใจเลือกนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ด้านนโยบายของผู้สมัคร ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน ผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน(คน) Frequency	ร้อยละ Percentage
เพศ	ชาย	202	52.7
	หญิง	181	47.3
รวม		383	100.00

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน(คน) Frequency	ร้อยละ Percentage
ระดับการศึกษา	ไม่ได้เรียนหนังสือ	48	12.5
	ป. 4	82	21.4
	ป. 6	54	14.1
	ม. 3	70	18.3
	ม. 6/ปวช.	70	18.3
	อนุปริญญา/ปวส.	41	10.7
	ปริญญาตรี	18	4.7
	ปริญญาโท	-	-
	ปริญญาเอก	-	-
รวม		383	100.00
อาชีพ	นักเรียน นักศึกษา	49	12.8
	รับจ้าง	98	25.6
	เกษตรกร	123	32.1
	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	31	8.1
	ไม่แน่นอน	20	5.2
	ลูกจ้างเอกชน	33	8.6
	ค้าขาย	28	7.3
	เจ้าของธุรกิจ	1	0.3
	ข้าราชการ	-	-
รวม		383	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 202 คน (ร้อยละ 52.70) เป็นเพศหญิง จำนวน 181 คน (ร้อยละ 47.30) มีระดับการศึกษาในระดับ ป.4 จำนวน 82 คน (ร้อยละ 21.40) ระดับ ม.3 จำนวน 70 คน (ร้อยละ 18.30) ระดับ ม.6 หรือ ปวช. จำนวน 70 คน (ร้อยละ 18.30) ระดับ ป.6 จำนวน 54 คน (ร้อยละ 14.10) ระดับไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 48

คน (ร้อยละ 12.50) ระดับอนุปริญญา จำนวน 41 คน (ร้อยละ 10.70) และระดับปริญญาตรี จำนวน 18 คน (ร้อยละ 4.70) มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 123 คน (ร้อยละ 32.10) รับจ้างทั่วไป จำนวน 98 คน (ร้อยละ 25.60) นักเรียน นักศึกษา จำนวน 49 คน (ร้อยละ 12.80) ลูกจ้างเอกชน จำนวน 33 คน (ร้อยละ 8.60) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 35 คน (ร้อยละ 8.1) ค้าขาย จำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.30) ไม่แน่นอน จำนวน 20 คน (ร้อยละ 5.20) และเจ้าของธุรกิจ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.30) ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร เป็นร้อยละ 68.40 เป็นญาติห่าง ๆ จำนวน 69 คน (ร้อยละ 18.0) เป็นเพื่อน จำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.40) และเป็นญาติสนิท จำนวน 16 คน (ร้อยละ 4.20)

ตารางที่ 5 ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	Minimum	Maximum	\bar{X}	S.D.
1. อายุจริง	19	70	38.81	12.82
2. รายได้ต่อเดือน	ไม่มีรายได้	15,000	5,321.40	3,387.32
3. ระยะเวลาที่อยู่ในหมู่บ้าน	3	70	31.92	15.03

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ โดยเฉลี่ย 38.81 ปี (S.D.=12.82) รายได้ต่อเดือน โดยเฉลี่ย 5,321.40 บาทต่อเดือน (S.D.=3,387.32) และระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้าน โดยเฉลี่ย 31.92 ปี (S.D.=15.03)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค้ำการ
บริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

1. การวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค้ำการบริหาร
ส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมและ
จำแนกเป็นรายด้าน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป		ผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง		ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง		รวม
		จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
เพศ	ชาย	159	40.21	40	10.44	194
	หญิง	129	33.68	60	15.67	189
รวม		283	73.89	100	26.67	383

จากตารางที่ 6 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 179 คน (45.20%) เป็นเพศหญิง จำนวน 129 คน (31.56%) และเลือกผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง เป็นเพศหญิง จำนวน 50 คน (12.63%) เป็นเพศชาย จำนวน 42 คน (10.61%)

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามอายุ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป		ผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง		ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง		รวม
		จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
อายุ	18-25 ปี	40	10.44	12	3.13	52
	26-35 ปี	83	21.67	25	6.53	108
	36-45 ปี	72	18.80	36	9.40	108
	46-55 ปี	45	11.75	20	5.22	65
	56 ปีขึ้นไป	43	11.23	7	1.83	50
รวม		283	73.89	100	26.67	383

จากตารางที่ 7 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับเลือกตั้งส่วนใหญ่มีอายุ 26-35 ปี จำนวน 83 คน (21.67%) รองคืออายุ 36-45 ปีจำนวน 72 คน (21.80%) อายุ 46-55 ปี จำนวน 45 คน (11.75%) อายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 43 คน (11.23%) และอายุ 18-25 ปี จำนวน 40 คน (10.44%) ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีอายุ 36-45 ปี จำนวน 36 คน (9.40%) รองลงมาคือ อายุ 26-35 ปี จำนวน 25 คน (6.53%) อายุ 46-55 ปี จำนวน 20 คน (5.22%) อายุ 18-25 ปี จำนวน 12 คน (3.13%) และอายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 7 (1.83%)

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามระดับการศึกษา ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป		ผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง		ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง		รวม
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
ระดับ การศึกษา	ไม่ได้เรียน	44	11.48	5	1.31	38
	หนังสือ					
	ป. 4	60	15.67	20	5.22	80
	ป. 6	40	10.44	18	4.07	58
	ม. 3	58	15.44	25	6.53	83
	ม. 6/ปวช.	46	12.01	20	1.83	53
	อนุปริญญา	29	7.57	9	2.35	38
	ปวส. ปริญญาตรี	17	4.44	3	.78	20
รวม		283	73.89	100	26.67	383

จากตารางที่ 8 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้งส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ป.4 จำนวน 60 คน (15.67%) ระดับ ม.3 จำนวน 58 คน (15.44%) ระดับ ม.6 จำนวน 46 คน (12.01%) ระดับป.6 จำนวน 40 คน (3.13%) ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 33 คน (8.62%) ระดับอนุปริญญา จำนวน 29 คน (7.57%) ระดับ ปริญญาตรี จำนวน 17 คน (4.44%) และผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ระดับ ม. 3 จำนวน 25 คน

(6.53%) รองลงมาคือ ป.4 จำนวน 20 คน (5.22%)ระดับ ม.6 จำนวน 20 คน (5.22%) ระดับ ป.6 จำนวน 18 คน (4.70%) ระดับอนุปริญญา จำนวน 9 คน (2.35%) ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 5 คน (1.31%) ปริญญาตรี จำนวน 3 คน (.78%)

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามอาชีพ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป		ผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง		ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง		รวม
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
อาชีพ	นักเรียน	44	11.48	5	1.31	49
	รับจ้าง	78	20.37	20	5.22	98
	เกษตรกร	84	21.93	39	10.18	123
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	27	7.05	4	1.04	31
	ไม่แน่นอน	15	3.91	5	1.31	20
	ลูกจ้างเอกชน	19	4.96	14	3.65	33
	ค้าขาย	15	3.91	13	3.39	28
	เจ้าของธุรกิจ	1	0.26			1
รวม		283	73.89	100	26.67	383

จากตารางที่ 9 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร จำนวน 84 คน (21.93%) รองลงมา อาชีพรับจ้างจำนวน 78 คน (20.37%) นักเรียน จำนวน 44 คน (11.48%) รับราชการ จำนวน 27 คน (7.05%) ลูกจ้างเอกชน จำนวน 19 คน (4.96%) ไม่แน่นอน จำนวน 15 คน (3.91%) ค้าขาย จำนวน 15 คน (3.91%) เจ้าของธุรกิจ จำนวน 1 คน (.26%) และผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้งส่วนใหญ่เกษตรกร จำนวน 39 คน (10.18%) รองลงมา อาชีพรับจ้างจำนวน 20 คน (5.22%) ลูกจ้างเอกชน จำนวน 14 คน (3.65%) ค้าขาย จำนวน 13 คน (3.39%) นักเรียน จำนวน 5 คน (1.318%) ไม่แน่นอน จำนวน 5 คน (1.31%)

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามความสัมพันธ์กับผู้สมัคร ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป		ผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง		ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง		รวม
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความสัมพันธ์	เป็นญาติสนิท	20	5.22	8	2.09	28
	เป็นญาติห่างๆ	49	12.79	18	4.07	67
	ไม่ใช่ญาติสายโลหิต	192	50.13	65	16.97	257
	เป็นเพื่อน	22	5.74	9	2.35	31
รวม		283	73.89	100	26.67	283

จากตารางที่ 10 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้งส่วนใหญ่ไม่ใช่ญาติสายโลหิต จำนวน 192 คน (50.13%) รองลงมาคือญาติห่าง ๆ จำนวน 49 คน (12.79%) เป็นเพื่อน จำนวน 22 คน (5.74%) เป็นญาติสนิท (5.22%) ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้งส่วนใหญ่ไม่ใช่ญาติสายโลหิต จำนวน 65คน (16.97%) รองลงมาคือญาติห่าง ๆ จำนวน 18 คน (4.07%) เป็นเพื่อน จำนวน 9 คน (2.35 %) เป็นญาติสนิท จำนวน 8 คน(2.09%)

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามรายได้ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป		ผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง		ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้ง		รวม
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายได้	0-3,000 บาท	88	22.98	8	2.09	96
	3,001-7,000 บาท	112	29.24	59	15.40	171
	7,001- 12,000 บาท	70	18.28	23	6.01	93
	12,001-15,000 บาท	13	3.39	10	2.61	23
รวม		283	73.89	100	26.67	283

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามรายได้ ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้งส่วนใหญ่มีรายได้ 3001-7000 บาท จำนวน 112 คน (29.24%) รองลงมาคือรายได้ 0-3,000 บาท จำนวน 88 คน (22.98%) รายได้ 7001-12000 บาท จำนวน 70 คน (18.28%) และรายได้ 12001-15000 บาท จำนวน 13 คน (3.39%) ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้งส่วนใหญ่มีรายได้ 3001-7000 บาท จำนวน 59 คน (15.04%) รายได้ 7001-12000 บาท จำนวน 23 คน (6.01%) รายได้ 12001-15000 บาท จำนวน 10 คน (2.61%) และรายได้ 0-3000 บาท จำนวน 8 คน (2.09%)

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามรายได้ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไป		ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง		ผู้ไม่ได้รับการเลือกตั้ง		รวม
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ระยะเวลาที่ อยู่ใน หมู่บ้าน	0-10 ปี	20	5.22	8	2.09	
	11-20 ปี	45	11.75	22	5.74	
	21-30 ปี	74	19.32	45	11.75	
	31-40 ปี	48	12.53	13	3.13	
	41 ปีขึ้นไป	96	25.07	12	3.13	
รวม		283	73.89	100	26.67	283

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตามรายได้ ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้งส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน 41 ปีขึ้นไป จำนวน 96 คน (25.07%) รองลงมาคือ 21-30 ปี จำนวน 74 คน (19.32%) 31-40 ปี จำนวน 48 คน (12.53%) 11-20 ปี จำนวน 45 คน (11.75%) และ 0-10 ปี จำนวน 20 คน (5.22%) ผู้ที่ไม่ได้รับเลือกตั้งส่วนใหญ่ 21-30 ปี จำนวน 45 คน (11.75%) รองลงมาคือ 11-20 ปี จำนวน

22 คน (5.74%) 31-40 ปี จำนวน 13 คน (3.13%) 41 ปีขึ้นไป จำนวน 912 คน (3.13%) และ 0-10 ปี จำนวน 8 คน (2.09%)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง นครพนม จังหวัดนครพนม โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม	\bar{X}	SD	แปลผล
1. คุณลักษณะของผู้สมัคร	4.72	0.61	มากที่สุด
2. นโยบายของผู้สมัคร	4.07	0.65	มาก
3. วิธีการหาเสียงของผู้สมัคร	3.48	0.51	มาก
รวม	4.09	0.48	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า ระดับระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านนโยบายของผู้สมัคร ($\bar{X} = 4.07$) และด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร ($\bar{X} = 3.48$)

2. การวิเคราะห์ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม รายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ ดังนี้

- 2.1 ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร
- 2.2 ด้านนโยบายของผู้สมัคร
- 2.3 ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือก
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง
นครพนม จังหวัดนครพนมรายข้อ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียงเลือก นายก อบต.	\bar{X}	SD	แปลผล
คุณลักษณะของผู้สมัคร			
1. มีความรู้ความสามารถ	4.21	0.72	มากที่สุด
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต	4.12	0.74	มาก
3. มีความเสียสละชอบช่วยเหลืองานส่วนรวม	4.18	0.69	มาก
4. เป็นคนตำบลคำเตย โดยกำเนิด	4.51	0.74	มากที่สุด
5. มีประสิทธิภาพการทำงาน	4.10	0.75	มาก
6. มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม	4.02	0.72	มาก
7. มีมนุษยสัมพันธ์ดี	4.15	0.65	มาก
8. ฐานะทางเศรษฐกิจดี	3.95	0.80	มาก
รวม	4.72	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่า ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนมรายข้อ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ เป็นคนตำบลคำเตยโดยกำเนิด ($\bar{X} = 4.51$) มีความรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 4.21$) และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้มีความเสียสละชอบช่วยเหลืองานส่วนรวม ($\bar{X} = 4.18$) มีมนุษยสัมพันธ์ดี ($\bar{X} = 4.15$) มีความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 4.12$) มีประสิทธิภาพการทำงาน ($\bar{X} = 4.10$) มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม ($\bar{X} = 4.02$) และฐานะทางเศรษฐกิจดี ($\bar{X} = 3.95$)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายก
องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนมรายข้อ
ด้านนโยบายของผู้สมัคร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียงเลือก นายก อบต.	\bar{x}	SD	แปลผล
นโยบายของผู้สมัคร			
1. นโยบายสามารถปฏิบัติได้จริง	4.13	0.76	มาก
2. นโยบายตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชน	4.12	0.73	มาก
3. นโยบายสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ อบต.	4.13	0.74	มาก
4. นโยบายมุ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับส่วนรวม	4.14	0.72	มาก
5. นโยบายมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.02	0.76	มาก
6. นโยบายมีความแปลกใหม่	3.86	0.90	มาก
รวม	4.07	0.65	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนมรายข้อ ด้านนโยบาย
ของผู้สมัคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก
ทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นโยบายมุ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับส่วนรวม
($\bar{x}=4.14$) (นโยบายชัดเจนสามารถปฏิบัติได้จริง ($\bar{x}=4.13$) นโยบายสอดคล้องกับอำนาจ
หน้าที่ของอบต. ($\bar{x}=4.13$) นโยบายตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชน ($\bar{x}=4.12$)
นโยบายมีความชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{x}=4.02$) และนโยบายมีความแปลกใหม่ ($\bar{x}=3.86$)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายก
องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนมรายข้อ
ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียงเลือก นายก อบต.	\bar{x}	SD	แปลผล
วิธีการหาเสียงของผู้สมัคร			
1. เดินหาเสียง	4.18	0.88	มาก
2. ปราศรัย	4.17	0.80	มาก

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียงเลือก นายก อบต.	\bar{x}	SD	แปลผล
3. ใบปลิว	3.02	1.36	ปานกลาง
4. รถโฆษณา	4.35	0.81	มากที่สุด
5. บัตรแนะนำตัว	2.96	1.20	ปานกลาง
6. วิทยู	2.75	1.28	ปานกลาง
7. หัวคะแนนแนะนำ	4.28	0.89	มากที่สุด
8. ชื่อเสียงแจกสิ่งของหรือให้ผลประโยชน์อย่างอื่น	2.13	1.04	น้อย
รวม	3.48	0.51	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนมรายชื่อ ด้านนโยบายของผู้สมัคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ รถโฆษณา ($\bar{x}=4.35$) หัวคะแนนแนะนำ ($\bar{x}=4.28$) อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้เดินหาเสียง ($\bar{x}=4.18$) ปราศรัย ($\bar{x}=4.17$) อยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ใบปลิว ($\bar{x}=3.02$) บัตรแนะนำตัว ($\bar{x}=2.96$) วิทยู ($\bar{x}=2.75$) และอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ ชื่อเสียงแจกสิ่งของหรือให้ผลประโยชน์อย่างอื่น ($\bar{x}=2.13$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ ต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ด้านนโยบายของผู้สมัคร ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร ดังแสดงในตารางที่ 17

ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ซึ่งผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วย Binary logistic Regression Analysis ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกระทำตัวแปร ดังนี้

I. กำหนดรหัสตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์ โดยตัวแปรประเภทกลุ่ม Norminal scale และอันดับ Ordinal scale ให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy) ซึ่งทำการสมมติตัวแปรหุ่น (Dummy) เป็น 0 และ 1 และทำการกำหนดรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

ตารางที่ 17 แสดงการกำหนดตัวแปร Norminal/Ordinal Scale เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy) และรหัสตัวแปร

ประเภทของตัวแปร Norminal /Ordinal Scale	ประเภทตัวแปร	รหัสตัวแปร
1. เพศ 1.1 ชาย=0 1.2 หญิง=1	ตัวแปรหุ่น	X1
2. อายุ	ตัวแปรต่อเนื่อง	X2
3. ระดับการศึกษา 3.1 ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า 3.2 มัธยมศึกษาตอนต้น 3.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย 3.4 อนุปริญญา/ปวส 3.5 ปริญญาตรี 3.6 สูงกว่าปริญญาตรี	ตัวแปรอันดับ	X3
4. รายได้ต่อเดือน	ตัวแปรต่อเนื่อง	X4
5. ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร		X5
6. อาชีพ 6.1 นักเรียน/นักศึกษา 6.2 รับจ้าง 6.3 พนักงานเอกชน 6.4 เกษตรกร 6.5 ประกอบธุรกิจส่วนตัว 6.6 รับราชการ	ตัวแปรอันดับ	X6
7. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน		X7
8. ด้านคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัคร	ตัวแปรอันดับ	X8
9. ด้านนโยบายของผู้สมัคร	ตัวแปรอันดับ	X9
10. ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร	ตัวแปรอันดับ	X10

2. ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร รายได้ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficients) ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในรูปของเมตริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation Matrix) ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficients) ระหว่างตัวแปรทั้งหมดในรูปของเมตริกซ์สหสัมพันธ์ (Correlation matrix)

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10
เพศ (X1)	1	-.053	-.035	.065	.032	.156**	-.004	.025	-.007	-.023
อายุ (X2)	-.053	1	-.751**	-.216**	.033	-.332**	.730**	.026	.009	.093
ระดับการศึกษา (X3)	-.035	-.751**	1	.348**	.079	.452**	-.595**	-.047	-.003	-.123*
อาชีพ (X4)	.065	-.216**	.348**	1	.167**	.587**	-.218**	.058	.048	.045
ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร (X5)	.032	.032	.079	.167**	1	.292**	.066	.083	-.097	.063
รายได้ต่อเดือน (X6)	.156**	-.332**	.452**	.587**	.292**	1	-.293	.148	.171	.114*
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน (X7)	-.004	.730**	-.595**	-.218**	.066	-.293	1	-.004	-.120*	-.001
ด้านคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัคร (X8)	.025	.026	-.047	.058	.083	.148	-.004	1	.803	.307
ค่านโยบายของผู้สมัคร (X9)	-.007	.009	-.003	.048	-.097	.171	-.120*	.803	1	.336
ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร (X10)	-.023	.093	-.123*	.045	.063	.114*	-.001	.307	.336	1

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตารางที่ 18 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยโลจิสติก (Binary logistic regression analysis) ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ด้านคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัคร ค่านโยบายผู้สมัคร ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัครซึ่งพบว่า ไม่มีตัวแปรพยากรณ์ คู่ใดมีปัญหาความสัมพันธ์กันเองสูง เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ทุกคู่ มีค่าระหว่าง 0.003- 0.803 โดยตัวแปรต้นคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัคร (X8) ค่านโยบายของผู้สมัคร (X9) ดังนั้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จึงไม่เกินข้อตกลงของการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Binary logistic regression analysis ($r < 0.85$) ตัวแปรทั้งหมดจึงเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตยอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

3. ทำการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

แบบสอบถาม ปัจจัยด้านคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัคร ปัจจัยด้านนโยบายของผู้สมัคร และ ปัจจัยด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ตามลำดับความสำคัญของตัวแปร stepwise Multiple Linear Regression ผลการวิเคราะห์ปรากฏ ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ลำดับตัวแปรพยากรณ์ของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปร Stepwise Multiple linear regression

ตัวแปรพยากรณ์ของการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
ค่าคงที่ (Constant)	7.231	1.665	18.868	1	.000	1.381
เพศ (X1)	-.233	.257	.822	1	.365	.792
อายุ (X2)	-.047	.018	6.659	1	.010*	.954
ระดับการศึกษา (X3)	-.190	.128	2.211	1	.137	.827
อาชีพ (X4)	.267	.091	8.707	1	.003*	1.306
ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร (X5)	.126	.209	.361	1	.548	1.134
รายได้ต่อเดือน (X6)	.000	.000	8.890	1	.003*	1.000
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน (X7)	-.004	.014	.081	1	.775	.996
ด้านคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัคร (X8)	-.767	.384	3.998	1	.046*	.464
ด้านนโยบายของสมัคร (X9)	-.425	.327	1.692	1	.193	.654
ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร (X10)	-.217	.271	.641	1	.423	.805
(Constant)= 7.231 , R = .373 , R ² =.139,F = 9.142						

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยด้านคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัคร ปัจจัย

ด้านนโยบายของผู้สมัคร และปัจจัยด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร ตัวแปรอิสระดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 13.90 ($R^2=0.139, F=9.142$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์เหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 7.231 - 0.047 (\text{อายุ}) + 0.267 (\text{อาชีพ}) + 0.000 (\text{รายได้ต่อเดือน}) - 0.767 (\text{คุณลักษณะประจำตัวผู้สมัครผู้สมัคร})$$

$$Z = 0.373 - 0.162 (\text{อายุ}) + 0.178 (\text{อาชีพ}) - 0.243 (\text{รายได้}) - 0.265 (\text{คุณลักษณะประจำตัวผู้สมัครผู้สมัคร})$$

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่เพศ (0.051) ระดับการศึกษา (0.061) ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร (0.067) ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน (0.054) ด้านนโยบายของผู้สมัคร (0.055) ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร (0.064)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตยอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิด ที่ผู้วิจัยได้เปิด โอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ซึ่งมีผู้ตอบแบบปลายเปิดจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.87 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (383) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยการจัดกลุ่มประเด็นสำคัญ (Grouping) แล้ว Coding ถ้อยคำสำคัญ จากนั้นสรุปเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ โดยการอธิบายขยายความ (Explanation) เพื่อให้เกิดความชัดเจน ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 จำนวนความถี่ของข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
<p>ด้านคุณลักษณะประจำผู้สมัคร</p> <p>นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเลือกตั้งจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนมีภาวะความเป็นผู้นำ รับฟังความคิดเห็นของประชาชน มีประสบการณ์ในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ดี</p>	30
<p>ด้านนโยบายของผู้สมัคร</p> <p>นโยบายของผู้สมัครจะต้องเป็นนโยบายที่สามารถนำมาปฏิบัติได้จริงให้เห็นผลเป็นนโยบายที่เมื่อนำมาปฏิบัติแล้วประชาชนในตำบลได้รับประโยชน์และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ทำให้ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข</p>	48
<p>ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร</p> <p>องค์การบริหารส่วนตำบลควรประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น ใบปลิว โปสเตอร์ ป้ายขนาดใหญ่ รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ วิทยุกระจายเสียงในท้องถิ่น เป็นต้น รวมไปถึงการปราศรัยเสียงของกลุ่มผู้สมัคร เพื่อแสดงวิสัยทัศน์ให้ประชาชนทราบและสามารถเลือกใช้สิทธิได้อย่างถูกต้อง และมีอิสระ ปราศจากอิทธิพลใดๆ ครอบงำ</p>	25

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยรายงานผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล คำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คุณลักษณะของผู้สมัคร นโยบายของผู้สมัคร และวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค้ำกรับบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 202 คน (52.7%) เป็นเพศหญิง จำนวน 181 คน (47.3%) ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ป. 4 จำนวน 82 คน (21.4%) ระดับ ม.3 และ ม.6 หรือ ปวช. จำนวน 70 คน (18.3%) ระดับ ป. 6 จำนวน 54 คน (14.1%) ไม่ได้เรียนหนังสือ 48 คน (12.5 %) ระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 41 คน (10.7%) ระดับปริญญาตรี จำนวน 18 คน (4.7%) ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 123 คน (ร้อยละ 32.10) รับจ้างทั่วไป จำนวน 98 คน (ร้อยละ 25.60) นักเรียน นักศึกษา จำนวน 49 คน (ร้อยละ 12.80) ลูกจ้างเอกชน จำนวน 33 คน (ร้อยละ 8.60) รัฐวิสาหกิจ จำนวน 35 คน (ร้อยละ 8.1) ค้าขาย จำนวน 28 คน (ร้อยละ 7.30) ไม่แน่นอน จำนวน 20 คน (ร้อยละ 5.20) และเจ้าของธุรกิจ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.30) ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร เป็นร้อยละ 68.40 เป็นญาติห่าง ๆ จำนวน 69 คน (ร้อยละ 18.0) เป็นเพื่อน จำนวน 36 คน (ร้อยละ 9.40) และเป็นญาติสนิท จำนวน 16 คน (ร้อยละ 4.20)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 154 คน (40.21%) เป็นเพศหญิง จำนวน 129 คน (33.68%) และเลือกผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง เป็นเพศหญิง จำนวน 60 คน (15.67%) เป็นเพศชาย จำนวน 40 คน (10.44%)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีอายุ 26 – 35 ปี จำนวน 83 คน (21.67%) รองลงมาคือ อายุ 36 – 45 ปี จำนวน 72 คน (18.80%) อายุ 46 – 55 ปี จำนวน 45 คน (11.75%) อายุ 56 ปี ขึ้นไป จำนวน 43 คน (11.23%) และ อายุ 18 – 25 ปี จำนวน 40 คน (10.44%) ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีอายุ 36 – 45 ปี จำนวน 36 คน (9.40%) รองลงมาคือ อายุ 26 – 35 ปี จำนวน 25 คน (6.53%) มีอายุ 46 – 55 ปี จำนวน 20 คน (5.22%) อายุ 18 – 25 ปี จำนวน 12 คน (3.13%) และ 56 ปี ขึ้นไป จำนวน 7 คน (1.83%)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ป. 4 จำนวน 60 คน (15.67%) ระดับม. 3 จำนวน 58 คน (15.44%) ระดับม. 6 จำนวน 46 คน (12.01%) ระดับ ป.6 จำนวน 40 คน (10.44%) ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 33 คน (8.62%) ระดับอนุปริญญา จำนวน 29 คน (7.57%) ระดับปริญญาตรี จำนวน 17 คน (4.44%) และเลือกผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ระดับม. 3 จำนวน 25 คน (6.53%)

รองลงมาคือ ป. 4 จำนวน 20 คน (5.22%) ระดับ ม. 6 จำนวน 20 คน (5.22%) ระดับ ป. 6 จำนวน 18 คน (4.70%) ระดับอนุปริญญา จำนวน 9 คน (2.35%) ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 5 คน (1.31%) และระดับปริญญาตรี จำนวน 3 คน (0.78%)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตร จำนวน 98 คน (25.59%) รองลงมาคือรับจ้างทั่วไป จำนวน 78 คน (20.37%) ไม่ได้ทำงาน จำนวน 35 คน (9.14%) ลูกจ้างเอกชน จำนวน 28 คน (7.31%) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 27 คน (7.05%) ค้าขาย จำนวน 17 คน (4.44%) และเลือกผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร จำนวน 50 คน (13.05%) รับจ้างทั่วไป จำนวน 20 คน (5.22%) รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 10 คน (2.61%) ลูกจ้างเอกชน จำนวน 10 คน (2.61%) ไม่ได้ทำงาน จำนวน 5 คน (1.31%) ค้าขาย จำนวน 5 คน (1.31%)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ไม่ใช่ญาติสายโลหิต จำนวน 192 คน (50.13%) รองลงมาคือ เป็นญาติห่าง ๆ จำนวน 49 คน (12.79%) เป็นเพื่อน จำนวน 22 คน (5.74%) และเป็นญาติสนิท จำนวน 20 คน (5.22%) และเลือกผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ไม่ใช่ญาติสายโลหิต จำนวน 65 คน (16.97%) รองลงมาคือ เป็นญาติห่าง ๆ จำนวน 18 คน (4.70%) เป็นเพื่อน จำนวน 9 คน (2.35%) และเป็นญาติสนิท จำนวน 8 คน (2.09%)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีรายได้ 3,001 – 7,000 บาท จำนวน 112 คน (29.24%) รองลงมาคือ รายได้ 0 – 3,000 บาท จำนวน 88 คน (22.98%) รายได้ 7,001 – 12,000 บาท จำนวน 70 คน (18.28%) รายได้ 12,001 – 15,000 บาท จำนวน 13 คน (3.39%) และเลือกผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่มีรายได้ 3,001 -7,000 บาท จำนวน 59 คน (15.40%) รายได้ 7,001 – 12,000 บาท จำนวน 23 คน (6.01%) รายได้ 12,000 – 15,000 บาท จำนวน 10 คน (2.61%) และรายได้ 0 – 3,000 บาท จำนวน 8 คน (2.09%)

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เลือกผู้ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน 41 ปีขึ้นไป จำนวน 96 คน (25.07%) รองลงมาคือ 21-30 ปี จำนวน 74 คน (19.32%) 31-40 ปี จำนวน 48 คน (12.53%) 11-20 ปี จำนวน 45 คน (11.75%) และ 0-10 ปี จำนวน 20 คน (5.22%) เลือกผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน 21-30 ปี จำนวน 45 คน (11.75%) 11-20 ปี จำนวน 22 คน (5.74%) 31-40 ปี จำนวน 13 คน (3.13%) 41 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน (3.13%) และ 0-10 ปี จำนวน 8 คน (2.09%)

2. ระดับระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านนโยบายของผู้สมัคร ($\bar{X} = 4.07$) และปัจจัยด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร ($\bar{X} = 3.48$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านคุณลักษณะของผู้สมัครโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ เป็นคนตำบลคำเตยโดยกำเนิด ($\bar{X} = 4.51$) มีความรู้ความสามารถ ($\bar{X} = 4.21$) และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีความเสียสละขอช่วยเหลืองานส่วนรวม ($\bar{X} = 4.18$) มีมนุษยสัมพันธ์ดี ($\bar{X} = 4.15$) มีความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 4.12$) มีประสบการณ์การทำงาน ($\bar{X} = 4.10$) มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม ($\bar{X} = 4.02$) และฐานะทางเศรษฐกิจดี ($\bar{X} = 3.95$)

ด้านนโยบายของผู้สมัคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ นโยบายมุ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับส่วนรวม ($\bar{X} = 4.14$) (นโยบายชัดเจนสามารถปฏิบัติได้จริง ($\bar{X} = 4.13$) นโยบายสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ อบต. ($\bar{X} = 4.13$) นโยบายตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = 4.12$) นโยบายมีความชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.02$) และ นโยบายมีความแปลกใหม่ ($\bar{X} = 3.86$)

ด้านนโยบายของผู้สมัคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ รดโฆษณา ($\bar{X} = 4.35$) หัวคะแนนแนะนำ ($\bar{X} = 4.28$) อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ เดินหาเสียง ($\bar{X} = 4.18$) ปราศรัย ($\bar{X} = 4.17$) อยู่ในระดับปานกลาง 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ไปปลิว ($\bar{X} = 3.02$) บัตรแนะนำตัว ($\bar{X} = 2.96$) วิทยู ($\bar{X} = 2.75$) และอยู่ในระดับน้อย 1 ข้อ คือ ชื่อเสียง แจกสิ่งของ หรือให้ผลประโยชน์อย่างอื่น ($\bar{X} = 2.13$)

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ที่ระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ และคุณลักษณะของผู้สมัคร

ตัวแปรอิสระดังกล่าวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ได้ร้อยละ 37.3 ($R^2=0.139, F=9.142$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ เพศ (0.051) ระดับการศึกษา (0.061) ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร (0.067) ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน (0.054) ด้านนโยบายของผู้สมัคร (0.055) ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร (0.064)

4. ข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม พบว่า

4.1 ด้านคุณลักษณะประจำผู้สมัคร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเลือกตั้งจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีภาวะความเป็นผู้นำ รับฟังความคิดเห็นของประชาชน มีประสบการณ์ในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ดี

4.2 ด้านนโยบายของผู้สมัคร นโยบายของผู้สมัครจะต้องเป็นนโยบายที่สามารถนำมาปฏิบัติได้จริงให้เห็นผล เป็นนโยบายที่เมื่อนำมาปฏิบัติแล้วประชาชนในตำบลได้รับประโยชน์และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ทำให้ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข

4.3 ด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร องค์การบริหารส่วนตำบลควรประชาสัมพันธ์ โดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น ใบปลิว โปสเตอร์ ป้ายขนาดใหญ่ รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ วิทยุกระจายเสียงในท้องถิ่น เป็นต้น รวมทั้งให้มีการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มผู้สมัคร เพื่อแสดงวิสัยทัศน์ให้ประชาชนทราบและสามารถเลือกใช้สิทธิได้อย่างถูกต้อง และมีอิสระ ปราศจากอิทธิพลใด ๆ ครอบงำ

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้ได้นำมาอภิปรายผลตามสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้หลายรูปแบบ เช่น วารสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ วิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น โดยเฉพาะในระบบอินเทอร์เน็ตซึ่งประชาชนสามารถรับรู้ข่าวสารได้รวดเร็วทันใจ และเป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา สำหรับปัจจัยที่พิจารณาในการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนมส่วนมากจะพิจารณาด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร โดยพิจารณาจากการเป็นคนในตำบลคำเตย โดยกำเนิดมากที่สุดรองลงมาคือมีความรู้ความสามารถ และมีความเสียสละช่วยเหลืองานส่วนรวม แสดงให้เห็นว่าประชาชนมีความต้องการให้มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นคนของตำบลตั้งแต่กำเนิดและต้องเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน คุณลักษณะของผู้สมัคร นโยบายของผู้สมัคร และวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร ผลการวิจัยพบว่า เพศ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงมีความเสมอภาคกันในเรื่องการทำงาน ซึ่งจะเห็นได้จากในบางประเทศที่มีผู้นำประเทศที่เป็นผู้หญิง บางครอบครัวผู้หญิงทำงานนอกบ้านและผู้ชายทำงานบ้าน ดังนั้นเพศหญิงจึงได้รับการยอมรับจากสังคม ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกต่างๆ เท่าเทียมกับฝ่ายชาย

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ กิตติมี บุญชูวิทย์. (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า เพศหญิงและชาย มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองแตกต่างกันน้อยมาก จนแทบจะไม่พบความแตกต่าง สอดคล้องกับ สายประพิศ สายทองคำ. (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ทศนคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง: ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตจังหวัดตราด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง และเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตรง ผลการศึกษาพบว่า

ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งที่มีเพศ แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลค่าเฉลี่ย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอายุระหว่าง 26 – 50 ปี เป็นช่วงอายุที่อยู่ในวัย กลางคน ซึ่งเป็นวัยที่ยังแสวงหาความรู้และมีความสนใจในเหตุการณ์บ้านเมืองและบางครั้งก็ จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ กิตติม์ บุญชูวิทย์. (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมี ส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุอยู่ระหว่าง 26 – 35 ปี และ 36 – 60 ปี มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง สูงกว่าประชาชนที่มีอายุอยู่ระหว่าง 18 – 25 ปี และผู้ที่มีอายุมากกว่า 60 ปี

ระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลค่าเฉลี่ย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ประชาชน ได้รับการเรียนรู้ทางสังคม และได้รับรู้ข่าวสารประชาสัมพันธ์จากสื่อต่าง ๆ หลากรูปแบบ ทำให้รับรู้ข่าวสารและการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเท่าเทียมกัน

อาชีพ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลค่าเฉลี่ย อำเภอ เมือง จังหวัดนครพนม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรซึ่งมีรายได้หาเลี้ยงครอบครัวจากการทำการเกษตร ซึ่งถ้าหากว่าในชุมชน ได้ผู้บริหารที่สามารถบริหารงาน ได้ดีก็จะทำให้เกษตรกรมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ กิตติม์ บุญชูวิทย์. (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมี ส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตจังหวัด ขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพการเกษตร มีส่วนร่วมทางการเมืองการ ปกครองสูงกว่ากรรมกร ช่างราชการ ผู้ที่ทำงานบริษัทผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว ตลอดจนผู้ที่ว่างงาน

ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลค่าเฉลี่ย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะ ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารการเมืองได้จากหลายช่องทาง การพิจารณา เลือกผู้บริหารเพื่อมาพัฒนาตำบลจึงไม่ได้คำนึงถึงความสัมพันธ์เป็นการส่วนตัว แต่จะมองใน ภาพรวม

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ อภิสัทธี กุลธวัชศิริ. (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกลางคะแนนเสียงที่ได้รับกรรมการสุขาภิบาลกุดหว้า อำเภอภูสีนารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ.2532 สรุปผลการวิจัยดังนี้ ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งส่วนมากตัดสินใจไปลงคะแนนเสียงที่ได้รับเพราะมีความสำคัญทางการเมืองเป็นเหตุสำคัญ ส่วนมากตัดสินใจเลือกผู้สมัครคนใดคนหนึ่งก่อนวันเลือกตั้ง โดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัครเป็นสำคัญและใช้คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ได้แก่ ความรู้สามารถความ ซื่อสัตย์ สุจริต ความขยันและความจริงใจเป็นองค์ประกอบการตัดสินใจเป็นองค์ประกอบการตัดสินใจ

รายได้ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่มีรายได้สูงและต่ำ มองเห็นว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นหนทางที่จะทำให้ชีวิตการเป็นอยู่ดีขึ้นและทำให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาขึ้นจากการบริหารจัดการที่ดีจากนักการเมืองที่มีความรู้ความสามารถจึงให้ความสำคัญต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนเป็นไปเพราะจิตสำนึกในการทำหน้าที่และต้องการได้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

ปัจจัยด้านคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัคร มีผลต่อการการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนให้ความสนใจต่อคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัครและทีมบริหาร เนื่องจากประชาชนต้องการผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีภาวะความเป็นผู้นำ รับฟังความคิดเห็นของประชาชน มีประสบการณ์ในการทำงาน มีมนุษยสัมพันธ์ดี เพื่อเข้ามาบริหารตำบลให้มีความเจริญ

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ อภิสัทธี กุลธวัชศิริ. (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกลางคะแนนเสียงที่ได้รับกรรมการสุขาภิบาลกุดหว้า อำเภอภูสีนารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ.2532 ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งส่วนมากตัดสินใจไปลงคะแนนเสียงที่ได้รับเพราะมีความสำคัญทางการเมืองเป็นเหตุสำคัญ ส่วนมากตัดสินใจเลือกผู้สมัครคนใดคนหนึ่งก่อนวันเลือกตั้ง โดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้สมัครเป็นสำคัญและ

ใช้คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ได้แก่ ความรู้ความสามารถ ความซื่อสัตย์ สุจริต ความขยันและความจริงใจเป็นองค์ประกอบการตัดสินใจเป็นองค์ประกอบการตัดสินใจ สอดคล้องกับ ธรรมนูญ ว่องไว. (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษากรณี เขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสัตตหีบ จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า การมีความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นคุณสมบัติที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ปัจจัยด้านนโยบายของผู้สมัคร ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยจิตสำนึกในการทำหน้าที่ ต้องการคนที่มีความรู้ความสามารถ เสียสละเพื่อส่วนรวม มาบริหารตำบลให้มีความเจริญ นโยบายเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการหาเสียงที่จะโน้มน้าวจิตใจให้ประชาชนเลือกเมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้ว นโยบายอาจจะไม่นำมาสู่การปฏิบัติก็ได้

ปัจจัยด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนส่วนมากตัดสินใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเพราะมีความสำนึกทางการเมืองเป็นเหตุสำคัญ ส่วนมากตัดสินใจเลือกผู้สมัครคนใดคนหนึ่งก่อนวันเลือกตั้ง โดยพิจารณาจากคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร ได้แก่ ความรู้ความสามารถ ความซื่อสัตย์ สุจริต ความขยันและความจริงใจเป็นองค์ประกอบการตัดสินใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับเหตุผลประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1.1 คุณลักษณะเฉพาะของผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีคุณสมบัติดังนี้ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความซื่อสัตย์ สุจริต ความขยันและ

ความจริงใจ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความจริงใจในการแก้ปัญหาที่ถ่วงถ่วงอย่างแท้จริง

1.1.2 นโยบายที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนำมาหาเสียงนั้นต้องเป็นนโยบายที่ชัดเจน สามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เห็นผลและสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในตำบลได้อย่างแท้จริง

1.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ คุณลักษณะของผู้สมัคร ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมความรู้ในเรื่องการไปใช้สิทธิเลือกตั้งกับระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชน เช่น การจัดการฝึกอบรม การเผยแพร่เอกสารเช่น ใบปลิวต่าง ๆ รถประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ วิทยุกระจายเสียงในท้องถิ่น และควรทำความเข้าใจกับประชาชนให้เห็นคุณค่าและเห็นประโยชน์ของการมีส่วนร่วมทางการเมืองและสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการเลือกตั้ง

1.3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะดังนี้

การนำเสนอ นโยบายที่ใช้ในการหาเสียงของผู้สมัคร ควรจะคำนึงถึงความเป็นไปได้ของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ไม่ใช่เป็นนโยบายในฝัน และจะต้องเป็นนโยบายที่สำคัญสามารถแก้ไขปัญหาและตรงกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษารั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะประจำตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

2.2 ควรศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กมล ทองธรรมชาติ, สมบูรณ์ สุขสำราญ, และปรีชา หงส์ไกรเลิศ. การเลือกตั้งพรรคการเมือง และเสถียรภาพของรัฐบาล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มาสเตอร์เพรส, 2531.
- กิตติมี บุญชูวิทย์. การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของ ประชาชน ในเขตจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, 2544.
- โกวิทย์ พวงงาม. การปกครองท้องถิ่นไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2552.
- คณะกรรมการการเลือกตั้ง, สำนักงาน. [ระบบออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 31 เมษายน 2558. จาก <http://www.ect.go.th/newweb/th/election/index3.php>, 2555
- คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย. คู่มือการเลือกตั้ง. นครพนม : องค์การองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย, 2556.
- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. ปัญหาการพัฒนาทางการเมือง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- _____. 100 ปี แห่งการปฏิรูประบอบราชการ : วิวัฒนาการแห่งอำนาจรัฐและอำนาจการเมือง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ทวีศักดิ์ สัมไพศาล. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดลำพูน. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- ธนกรณ์ ว่องไว. การตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภา องค์การ บริหารส่วนจังหวัด : ศึกษากรณีเขตเลือกตั้งที่ 1 อำเภอสาคูหีบจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.
- ธโรธร คุ้มทองคำ. “กระบวนการการเลือกตั้ง” ในเอกสารการสอนชุดวิชาสถาบันและ กระบวนการทางการเมืองไทย. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545.
- ชานินทร์ ทรัพย์วิเชียร. ระบอบประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2520.
- นคร อรุณเจริญรัตน์. การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. 2547. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.

นพรัตน์ ทวี. ยุทธศาสตร์การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีการใช้ทรัพยากรที่สำคัญในการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2534.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.

บุญเสริม นาคสาร. [ระบบออนไลน์]. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน. สืบค้นคืนวันที่ 20 พฤศจิกายน 2557. จาก <http://www.pub-law.net/article/ac060347a.html>

บุญศรี มีวงษ์อุโฆษ. กฎหมายรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2553

ปกรณ์ บุคคาเพ็ง. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน : ศึกษากรณี บ้านหัวหนอง ตำบลหนองสองห้อง อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2531.

ปริญญาณิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2532.

ประทีป บินชัย. “รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำตามแนวภาวะผู้นำพิสัย สมบูรณ์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน,” วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร, 12 (1), 63-77, 2546.

ประพนธ์ ผาสุยยึด. ทางเลือกทางรอด. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เออาร์อินฟอร์เมชั่น, 2541.

ประเสริฐ รักเผ่า. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. “กรอบการเมืองพฤติกรรมการเมือง,” วารสารสังคมศาสตร์. 17 ; มกราคม – มีนาคม : 81-82, 2523.

_____. แบบแผนการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของชาวกรุงเทพมหานคร ศึกษาจากการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ส.ส. พ.ศ. 2526 และเลือกตั้งซ่อม พ.ศ. 2528. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิภาษา, 2540.

พิชาย รัตนดิถก ฅ ภูเก็ต. องค์การและการบริหารจัดการ. นนทบุรี : ชิงค์บีคอนด์บุ๊กส์, 2552.

พิมลจรรย์ นามวัฒน์. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล, 2544.

ไพรัช ไชยสมคุณ. พฤติกรรมการเลือกตั้งกำนัน : ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลโคกก่ออำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2534. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2538.

- ฟองจันทร์ วุฒินันชัย. บทบาทของประชาชนในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตรง ในอำเภอแม่เมาะจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- มานพ ปันทะวงศ์. ความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนสันทรายวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร มหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545
- เมธา สุกบรรทัด. ประชาธิปไตยและหน้าที่ของผู้แทนราษฎร. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2517.
- รังสรรค์ สิงห์เลิศ. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2551
- วิทยา โยธารินทร์. บทบาทของหัวหน้าคะแนนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด : ศึกษาเฉพาะ กรณีเขตอำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2533. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร มหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2534.
- วิสุทธิ โพธิ์แท่น. ประชาธิปไตย : แนวความคิดและตัวแบบประชาชนประเทศ ประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.
- _____. แนวคิดพื้นฐานของประชาธิปไตย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, 2529.
- วีระา ไชยสาร. ระบบการเลือกตั้งกับการเมืองไทยยุคใหม่. กรุงเทพฯ : นิติธรรม, 2541.
- วัชรินทร์ แอมปรัชฌาย์. กระบวนการและวิธีการหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งและแบบแผน ของพฤติกรรมการลงคะแนนเสียงที่ได้รับของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งกรรมการ สหภาพบาล่าปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2538. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2538.
- ศิวะพร ปัญจมาลา. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชน : ศึกษากรณีการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม เขต 1 พ.ศ. 2537. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ศิริชัย กาญจนวรรณ. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้ง ซ่อม สมาชิกสภาเทศบาล ตำบลบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2533. ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2535.

- สายประพิศ สายทองคำ. ทศนคติของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
โดยตรง : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตจังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต.
ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546.
- สุพล สุขศรีมั่งมี และคณะ. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ รัฐศาสตร์-รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ Science center, 2550.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บুদ্ধิรงค์, 2545.
- สุจิต บุญบงการ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. รายงานการวิจัยเรื่องพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของคน
ไทย : ศึกษาจากการเลือกตั้ง ส.ส. 2522. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- อภิสิทธิ์ กุลธวัชศิริ. พฤติกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งกรรมการสุขาภิบาลกุดหวา
อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2532. ปริญญาานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2534.
- โอฬาร ถิ่นบางเตียว. การเมืองท้องถิ่นกับการนำรูปแบบการเลือกตั้งนายเทศมนตรี โดยตรง
มาใช้ในการปกครองท้องถิ่นของเทศบาล : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองมาบตาพุด จังหวัด
ระยอง. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546.
- Downs, Anthony. *An Economic Theory of Democracy*. New York : Harper and Row,
2002.
- Verba, S. and Nie, Norman H. *Participation in America : Political Democracy and Social
Equality*. New York : Harper & Row, 1972.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง

1. กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านต่อคำถาม โดยทำเครื่องหมายลงในช่องว่างที่กำหนดไว้หรือเติมคำตอบตามความคิดเห็นของท่านลงในส่วนที่กำหนดให้ แบบสอบถามนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการวิจัยของการศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ข้อมูลต่างๆ ที่สอบถามนี้เป็นข้อมูลในเชิงวิชาการและไม่มีผลสะท้อนกลับในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่ประการใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ให้คำตอบในการตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริง เพราะคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำข้อมูลไปพัฒนาชุมชนของท่านต่อไป
2. ผู้ตอบแบบสอบถามต้องเป็นประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม.
3. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มี 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สมัครเลือกตั้งปัจจัยด้านนโยบายของผู้สมัครเลือกตั้งปัจจัยด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัครเลือกตั้ง
 - ตอนที่ 3 การเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตยเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2556
 - ตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด (Open ended) ที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
4. ข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในภาพรวมเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่ประการใด แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำแผนชุมชน ขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

นงศ์รัชนี ต้นเคน

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเคย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องข้างหน้าข้อความให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ..... ปี
3. ระดับการศึกษา

() ไม่ได้เรียนหนังสือ	() อนุปริญญา
() ป.4	() ปริญญาตรี
() ป.6	() ปริญญาโท
() ม.3	() ปริญญาเอก
() ม.6	
4. อาชีพ

() นักเรียน นักศึกษา	() ไม่แน่นอน
() รับจ้างทั่วไป	() ลูกจ้างเอกชน
() เกษตรกร	() ค้าขาย
() รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	() เจ้าของธุรกิจ
5. ความสัมพันธ์กับผู้สมัคร

() เป็นญาติสนิท	() เป็นญาติห่างๆ
() ไม่ใช่ญาติสายโลหิต	() เป็นเพื่อน
6. รายได้..... บาทต่อเดือน
7. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน..... ปี

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกนายองค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับเหตุผลที่ท่านได้ตัดสินใจเลือกนายก อบต. ตัดสินใจเลือกนายก อบต. ในครั้งที่ผ่านๆ มา เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ.2556 โดยพิจารณาประเด็นดังต่อไปนี้

- สูงมาก หมายถึง ท่านพิจารณาประเด็นนั้นประกอบการตัดสินใจมากที่สุด
- สูง หมายถึง ท่านพิจารณาประเด็นนั้นประกอบการตัดสินใจมาก
- ปานกลาง หมายถึง ท่านพิจารณาประเด็นนั้นประกอบการตัดสินใจธรรมดา
- ต่ำ หมายถึง ท่านไม่ค่อยให้ความสำคัญประเด็นนั้นมากนัก
- ต่ำมาก หมายถึง ท่านไม่ให้ความสำคัญประเด็นนั้นเลย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียง เลือกนายก อบต.	ระดับการตัดสินใจ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ มาก
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร					
1. มีความรู้ความสามารถ					
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต					
3. มีความเสียสละช่วยเหลืองานส่วนรวม					
4. เป็นคนตำบลกำเนิดโดยกำเนิด					
5. มีประสบการณ์การทำงาน					
6. มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม					
7. มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
8. ฐานะทางเศรษฐกิจดี					
ปัจจัยด้านนโยบายของผู้สมัคร					
9. นโยบายสามารถปฏิบัติได้จริง					
10. นโยบายตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชน					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงคะแนนเสียง เลือกนายก อบต.	ระดับการตัดสินใจ				
	สูง มาก	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ มาก
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
11. นโยบายสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของ อบต.					
12. นโยบายมุ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับส่วนรวม					
13. นโยบายมีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
14. นโยบายมีความแปลกใหม่					
ปัจจัยด้านวิธีการหาเสียงของผู้สมัคร					
15. เดินหาเสียง					
16. ปราศรัย					
17. ไปปลิว					
18. รถโฆษณา					
19. บัตรแนะนำตัว					
20. วิทู					
21. หัวคะแนนแนะนำ					
22. ชื่อเสียง แจกสิ่งของ หรือให้ผลประโยชน์อย่าง อื่น					

ตอนที่ 3 การตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
ในการเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตยที่ผ่านมาเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2556 ท่าน
ลงคะแนน

เลือกใครเลือกคนที่ป็นนายกปัจจุบัน (นายไพศาล เคนจันทร์)

เลือกคนอื่น

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเลือกนายกองจัดการบริหารส่วนตำบลคำเตย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามครบทุกข้อ

นงศรัภย์ ตันเคน

ผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 1 ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือศึกษา

Item	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	81.3681	93.191	.747	.867
2	81.4595	93.369	.709	.868
3	81.3995	93.623	.751	.868
4	81.0705	99.432	.285	.879
5	81.4778	93.543	.685	.869
6	81.5561	94.284	.662	.870
7	81.4308	96.481	.565	.873
8	81.6266	92.664	.705	.868
9	81.4543	93.290	.701	.868
10	81.4569	93.354	.728	.868
11	81.4543	92.798	.760	.867
12	81.4413	94.153	.675	.869
13	81.5587	92.530	.748	.867
14	81.7206	91.720	.669	.868
15	81.4021	92.901	.618	.870
16	81.4125	92.269	.730	.867
17	82.5561	93.352	.355	.881
18	81.2298	98.020	.339	.878
19	82.6188	98.603	.173	.887
20	82.8329	97.150	.212	.887

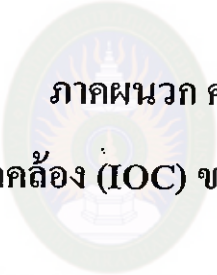
Item	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
21	81.3003	103.383	.000	.888
22	83.4543	110.338	-.330	.901

หมายเหตุ

N of Cases = 40
 N of Item = 22
 Alpha = .907

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยวิธีการหาค่า IOC (Index of Item-objective congruence) แบบสอบถาม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ตารางภาคผนวกที่ 2 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถาม

คำถามข้อ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			รวมค่า IOC	ค่า IOC เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	+1	+1	+1	3	1
2.	+1	+1	+1	3	1
3.	+1	+1	+1	3	1
4.	+1	+1	+1	3	1
5.	+1	+1	+1	3	1
6.	+1	+1	+1	3	1
7.	+1	+1	+1	3	1
8.	+1	+1	+1	3	1
9.	+1	+1	+1	3	1
10.	+1	+1	+1	3	1
11.	+1	+1	+1	3	1
12.	+1	+1	+1	3	1
13.	+1	+1	+1	3	1
14.	+1	+1	+1	3	1
15.	+1	+1	+1	3	1
16.	+1	+1	+1	3	1
17.	+1	+1	+1	3	1
18.	+1	+1	+1	3	1
19.	+1	+1	+1	3	1
20.	+1	+1	+1	3	1
21.	+1	+1	+1	3	1
22.	+1	+1	+1	3	1

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๕๐.๐๑/๑๑๕๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นายอำเภอเมือง จ.มหาสารคาม

ด้วย นางดาวนงศรีรัมย์ ตำแหน่ง ราชภัฏประจำตัว ๕๕๘๔๖๐๑๐๓๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ สถาบันนครพนม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๑๑๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เขียน นาย ไชยศักดิ์ บุญจันทร์

ด้วย นางสาวนงศรีรัตน์ คันทน รหัสประจำตัว ๕๕๘๔๖๐๑๑๐๓๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์นครพนม กำสั่งทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขต
พื้นที่ตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุ
ตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภริยงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๘๖๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณเดวิด สมิท กษัตริย์ เลิศพรธรรม

ด้วย นางสาวนงลักษณ์ ตันสมร รหัสประจำตัว ๕๕๘๔๖๐๑๑๓๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์นครพนม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองจัดการบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ

อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การวิจัยดำเนิน ไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านภาษา
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ โภทวารณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

ศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ กษ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๑๕๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายอนุเชษฐ์ ชัยศรีวงศ์

ด้วย นางธาวนงศรีรักษ์ ต้นแหวะเรห์ประจำตัว ๕๕๘๔๖๐๐๑๐๓๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์นครพนม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองดีการบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านภาษา
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นริศงสิทธิ์ ไพรวรรณ)

กณเบตบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๑๐๕๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
จ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ. ไทคิม ชงตุงตา

ด้วย นางสาวนงรัตน์ ต้นเตน รหัสประจำตัว ๕๕๘๕๖๐๑๑๐๓๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์นครพนม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนากองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านภาษา
 - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ โพธิ์วรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๗๙๒ - ๔๔๓๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

นางสาวนงกรณ์รัตน์ ตันเคน

วัน เดือน ปีเกิด

วันศุกร์ ที่ 29 เดือนเมษายน พ.ศ. 2520

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

253 หมู่ 4 บ้านคำเตย ตำบลคำเตย อำเภอเมือง
จังหวัดนครพนม

ตำแหน่งหน้าที่การงาน

ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย
อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2545

ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2558

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.)

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY